

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatele: **P. M.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Lenkou Šrámkovou, advokátkou,
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice,

a
účastníků
řízení:

- 1) **Městský úřad Bílina**,
sídlem Břežánská 50/4, 418 01 Bílina,
zastoupen Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem,
sídlem Kadaňská 3550/39, 430 03 Chomutov,
- 2) **ANO 2011**, IČO: 71443339,
sídlem Babická 2329/2, 149 00 Praha 11,
- 3) **Občanská demokratická strana**, IČO: 16192656,
sídlem Truhlářská 1106/9, 110 00 Praha 1,
zastoupen JUDr. Petrem Tomanem, LL.M., advokátem,
sídlem Trojanova 2022/12, 120 00 Praha 2,
- 4) **MOJE BÍLINA**,
jednající volební zmocněnkyní B. M.,
bytem „X“,
- 5) **Nezávislí v Bílině – HNHHRM**,
jednající volebním zmocněncem T. H.,
zastoupen JUDr. Miroslavem Dubranem, advokátem,
sídlem U Soudu 1971/3, 415 01 Teplice,
- 6) **Naše Bílina – Strana svobodných občanů**,
jednající volební zmocněnkyní H. Z.,
bytem „X“,
- 7) **Bílinští sociální demokraté a nezávislí**, IČO: 71340068,
sídlem Želivského 63/13, 418 01 Bílina,
zastoupen obecným zmocněncem Mgr. Z. R., LL.M.,
bytem „X“,
- 8) **Komunistická strana Čech a Moravy**, IČO: 00496936,
sídlem Politických vězňů 1531/9, 110 00 Praha 1,
zastoupen obecným zmocněncem Mgr. A. T.,
bytem „X“,

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

o návrhu na neplatnost hlasování ve volbách do Zastupitelstva města Bíliny konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018,

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatel je **povinen** zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ústí nad Labem náhradu nákladů řízení ve výši 112 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem doručeným soudem dne 18. 10. 2018, tj. v zákonem stanovené lhůtě, podle § 60 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“) domáhal vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do Zastupitelstva města Bíliny (dále jen „zastupitelstvo“) konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018.
2. Na tomto místě soud předesílá, že o návrhu již jednou rozhodoval, když jej usnesením ze dne 7. 11. 2018, č. j. 40 A 27/2018-159, zamítl, aniž provedl dokazování, které navrhovatel požadoval ve svém podání ze dne 2. 11. 2018. Soud přitom vyslovil právní názor, že princip koncentrace soudního řízení ve věcech volebních je nutné vztáhnout i na uplatnění důkazních návrhů, a to až na zcela ojedinělé a odůvodněné výjimky, kdy navrhovatel z objektivních důvodů nemohl důkazní návrhy vztahující se výhradně k včasné uplatněným tvrzením přednést dříve. S tímto názorem zdejšího soudu se neztotožnil Ústavní soud, který zmíněné usnesení ze dne 7. 11. 2018 svým nálezem ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19, zrušil s odůvodněním, že zdejší soud z nepřípustného důvodu zamítl důkazní návrhy navrhovatele, které se týkaly tvrzení o kupčení s hlasy, tj. čestná prohlášení D. H., D. V. a M. K., trestní oznámení A. S., úřední záznam o vysvětlení podaném L. G. dne 30. 10. 2018 a videonahrávku, kterou navrhovatel přiložil na nosiči (srov. odstavce 46 a 72 citovaného nálezu). Tímto závěrem je zdejší soud vázán. Ústavní soud současně konstatoval, že svým nálezem nijak nepředurčuje výsledek utváření skutkových zjištění k tvrzení o kupčení s hlasy, přičemž konečná podoba meritorního rozhodnutí je stále otevřena všemi směry.

Návrh

3. V návrhu navrhovatel namítal, že jmenování volebních komisí bylo provedeno v rozporu s § 17 odst. 2 volebního zákona, neboť členy okrskových volebních komisí nejmenoval starosta města Bíliny. Upozornil na možnou manipulaci s volebními urnami ve volebních okrscích č. 2, 4, 6, 10 a 14 v noci z 5. na 6. 10. 2018 plynoucí z pohybu osob v sídlech okrskových volebních komisí č. 6 a 10 (údajně mělo dojít i k manipulaci s pečeti na volebních urnách) a z neaktivování elektronického

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

zabezpečovacího systému v ostatních zmíněných okrscích. V této souvislosti poukázal na to, že v okrscích č. 12 a 14 s totožným voličským elektorátem bylo dosaženo značně rozdílných výsledků; obdobná situace nastala i u okrsků č. 8 a 9. Navrhovatel dále namítal možnou manipulaci s hlasy ve volebních okrscích č. 3 a 10, kterou spatřoval ve zjištěném rozdílu mezi vydanými a odevzdanými obálkami. Podle informací navrhovatele byla při sčítání hlasů řada hlasovacích lístků pozměněna, a proto požadoval provést jejich kontrolu z hlediska možného zaškrtávání politických stran a preferenčních hlasů stejným způsobem i stejnou tužkou. Zdůraznil, že v průběhu voleb došlo k tzv. kupčení s hlasy, když někteří voliči za úplatu volili na základě pokynů určitých fyzických osob určenou volební stranu, a to účastníka 2) a účastníka 7). S poukazem na odchylky volebních výsledků v některých volebních okrscích od průměrných výsledků jednotlivých volebních stran navrhovatel podotkl, že kdyby účastník 2) v okrsku č. 12 a účastník 7) v okrsku č. 5 dosáhli počtu hlasů odpovídajícího průměru v ostatních okrscích, účastník 2) by získal o jeden mandát méně a účastník 5) o jeden více. S ohledem na kumulativní efekt uvedených volebních excesů podle navrhovatele došlo k výraznému zpochybnění volebního výsledku. Zmínil rovněž usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 40 A 22/2014, které vedlo k opakování hlasování ve volbách do Zastupitelstva města Bíliny v roce 2014, a dodal, že v projednávané věci je *modus operandi* prakticky totožný nebo ještě sofistikovanější. Volební výsledek navíc podle navrhovatele mohla ovlivnit i řetězová reakce při organizovaném uplácení, kdy se uplacený volič mohl stát zprostředkovatelem dalších voličů, což je patrné z předkládaných nahrávek. Zdůraznil, že z hlediska legitimního očekávání a právní jistoty je žádoucí, aby soud rozhodl stejně jako v případě voleb v roce 2014.

Vyjádření účastníků řízení

4. Městský úřad Bílina (dále jen „volební orgán“) ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že doplnění členů volebních komisí bylo provedeno v souladu s § 17 odst. 2 volebního zákona, starosta na neobsazená místa dojmenoval celkem 79 členů z řad občanů a všichni členové řádně složili slib. Uvedl, že od ředitele Městské policie Bílina získal denní a časové záznamy o kódování příchoďů a odchodů zaměstnanců Základní školy Lidická, a vysvětlil, že v Domě dětí a mládeže, kde sídlí okrsková volební komise č. 10, se jako každý víkend konala akce „noční spaní“. K tvrzenému rozdílu mezi počtem vydaných a odevzdaných obálek volební orgán poznamenal, že se jedná o standardní situaci, kdy nelze vyloučit, že někteří voliči své volební právo nevykonali nebo je vykonali vadně. Dále upozornil na to, že zapisovatelky jednotlivých okrskových volebních komisí byly řádně poučeny, že po uzavření volebních místností budou před sčítáním hlasů všem členům komise odebrány modré propisky a nahrazeny červeným centropenem. K tvrzenému kupčení s hlasy volební orgán odkázal na závěry orgánů činných v trestním řízení. Dodal, že při kontrolách ze strany Státní volební komise a zaměstnanců volebního orgánu nebyly shledány žádné nedostatky. Po ukončení prvního dne voleb byly volební schránky řádně zapečetěny a uzamčeny v místě okrskové volební komise a druhý den voleb byly překontrolovány nadpoloviční většinou členů a předsedou jednotlivých okrskových volebních komisí, přičemž případné porušení pečeti by bylo oznámeno

tajemníkovi volebního orgánu a Policii České republiky; k ničemu takovému však nedošlo.

5. Účastník 2) ve vyjádření k návrhu uvedl, že se nedomnívá, že by způsob jmenování náhradníků okrskových volebních komisí nějak ovlivnil průběh voleb nebo jejich výsledky. Konstatoval, že zákon nestanoví, že se v objektech, kde se volí, nesmí nikdo pohybovat, a neupravuje ani zabezpečení volebních místností. Dodal, že povinnost okrskových volebních komisí po prvním dnu hlasování zapečetit urny a druhý den zkontrolovat neporušenost pečeti byla splněna ve všech volebních místnostech, kde měl účastník 2) členy. Navíc ani v zápisu z voleb nikdy nebylo deklarováno, že by tato zákonná povinnost byla porušena. Účastník 2) poznamenal, že skladba voličů může být i u sousedících okrsků naprosto odlišná. Podotkl, že navrhovatel nepředložil žádný důkaz o tom, že Městská policie Bílina někoho vyháněla z volebních místností a že mělo dojít k manipulaci s pečeti. Nesoulad počtu vydaných a odevzdaných obálek není podle účastníka 2) relevantní, neboť je svobodnou vůlí každého voliče, zda obdrženou obálku do volební urny vhodí, či nikoli. Argumentaci pozměňováním hlasovacích lístků při sčítání označil účastník 2) za pouhou dedukci navrhovatele. Připomněl, že v každé komisi bylo deset členů a neexistoval prostor pro manipulaci „nepozorovaným“ zaškrtnutím vícekrát během sčítání nebo dokonce v několika komisích, a současně poukázal na to, že „informátor“ navrhovatele toto zjištění okamžitě nenahlásil předsedovi komise a nepodal trestní oznámení. Účastník 2) považoval za zarážející, že trestní oznámení o kupčení s hlasy bylo podáno až pět dnů po skončení voleb, a podotkl, že společně s účastníkem 7) těsně před volbami dne 4. 10. 2018 podali trestní oznámení, což vedlo ke zvýšenému výskytu policistů v ulicích města v obou dnech voleb. Argumentaci navrhovatele změnou ve složení zastupitelstva označil účastník 2) za pouhou spekulaci či přání navrhovatele. Celkový neúspěch účastníka 5) může podle účastníka 2) souviset se skutečností, že již zhruba cca rok před volbami byla tato volební strana spojována s kontroverzní bílinskou osobou – navrhovatelem. Účastník 2) také poznamenal, že pokud navrhovatel dopředu věděl, že hlasovací lístky jsou vyplněny jím popsáním způsobem, musel něco vědět i o jejich vyplňování. Opisování rozhodnutí soudu z roku 2014 pokládal účastník 2) za irelevantní a poukázal na odchod některých kandidátů účastníka 5).
6. Účastník 7) ve vyjádření k návrhu uvedl, že snahu o dosažení neplatnosti voleb zpochybněním formálního jmenování členů komisí považuje za předem připravený nástroj navrhovatele a jeho koaličního partnera – starosty Bíliny Oldřicha Bubeníčka pro případ volebního neúspěchu jejich volebních stran. Zdůraznil, že každá volební strana dostala možnost nominovat své zástupce do okrskových volebních komisí. Podle účastníka 7) je zvláštní, že navrhovatel disponuje neveřejnými informacemi od Městské policie Bílina. Účastník 7) podotkl, že volební urny byly řádně zapečetěny, takže okolní provoz školy či Domu dětí a mládeže ani nejvyšší účast voličů v okrsku č. 6 nemůže mít vliv na výsledek voleb. Argumentaci zabezpečovacími systémy považoval účastník 7) za účelové a vykonstruované teorie a dodal, že rozdíl ve volebních výsledcích či účasti je běžný i v sousedních okrscích (vliv má například místo bydliště či zaměstnání kandidátů). Nařčení o manipulaci s pečeti na volebních urnách navrhovatel nepodložil

žádnými důkazy, proto účastník 7) pouze zmínil, že pokud by bylo zjištěno poškození pečeti, jistě by byla přivolána policie a byl by pořízen záznam. Zdůraznil také, že volič má v tajných volbách možnost se svým hlasovacím lístkem naložit svobodně, tedy může řádně odvolit, nejít k volbám, nebo si vyzvednout obálku a následně ji nevhodit do urny. K tvrzenému pozměňování hlasovacích lístků účastník 7) připomněl, že v okrskových volebních komisích zasedají lidé z konkurenčních volebních subjektů a je přítomen i úředník volebního orgánu. Podotkl, že pro volební strany není s pomocí jejich kandidátů, příbuzných a přátel problém se domluvit na podezřelém vyplnění svých hlasovacích lístků, na které bude v případě volebního neúspěchu možno poukázat. Podle účastníka 7) některé subjekty zahrnuly opakování voleb do své volební strategie. Upozornil také na svou žádost o zvýšený dohled policie nad volbami.

Doplnění návrhu a replika navrhovatele

7. Navrhovatel podáním ze dne 2. 11. 2018 doplnil své podání o čestné prohlášení D. H. a D. V. ze dne 22. 10. 2018, že pořídili videonahrávky, ve kterých je za pomoci výpovědí očitých svědků popisována situace ohledně kupčení s hlasy voličů v předmětných volbách.
8. V replice ze dne 2. 11. 2018 navrhovatel uvedl, že vyjádření volebního orgánu obsahuje nepravdivé údaje, neboť členové okrskových volebních komisí nebyli jmenováni starostou tak, jak ukládá zákon. Konstatoval, že pokud jsou volební místnosti ve školních zařízeních, běžně se kvůli volbám upravuje režim. Tvrzení volebního orgánu, že všechny kontroly proběhly bez závad a na tiskopisech protokolů z okrskových volebních komisí je rovněž uvedeno „bez závad“, navrhovatel zpochybnil tím, že u volebních místností nebo přímo v nich opakovaně zasahovala Policie České republiky. K vyjádření účastníka 2) navrhovatel poznamenal, že hlasování v roce 2015 bylo opakovaným hlasováním, ve kterém subjekt, v jehož prospěch se kupčilo, jednoznačně propadl, což je logické. Rozdíly ve volbách konaných v roce 2018 přičítal navrhovatel manipulaci. K argumentu účastníka 2), že v komisích byli i členové nominovaní účastníkem 5), navrhovatel uvedl, že v jedné komisi byl tento člen například určen pouze sám k přepočítání preferenčních hlasů. Vyjádření účastníka 7) vnímal navrhovatel jako osobní, poznamenal, že tento subjekt nebyl po celé volební období ani konstruktivní opozicí a byl prakticky vyloučen z běžného politického života. Navrhovatel připustil, že každý subjekt může mít ve svém okrsku určitého lídra, nicméně napadené rozdíly mezi jednotlivými okrsky pokládal za nestandardní, zvláště s ohledem na kupčení, o němž početní svědkové hovořili v množném čísle. Vzhledem k výsledkům jiných subjektů pokládal navrhovatel za zarážející hodně vyrovnaný výsledek účastníka 7) v jednotlivých okrscích. Zmínil rovněž nestandardní jednání členů okrskové volební komise č. 8, kdy člen volební komise po zjištění, že voliči jdou volit účastníka 5), jim předal nové hlasovací lístky.

Další vyjádření účastníka 7)

9. V reakci na doplnění návrhu a repliku navrhovatele účastník 7) uvedl, že návrh na zneplatnění voleb z důvodu údajného nejmenování členů volebních komisí

starostou by popřel rovnost stran kandidujících ve volbách, neboť by umožňoval stranám v koalici, které mají v době voleb starostu, v případě volebního neúspěchu kdykoli zinscenovat opakování voleb tvrzením, že starosta volební komise nejmenoval. Účastník 7) podotkl, že starosta Bubeníček je velmi zkušený politik a musel vědět, jaké jsou jeho povinnosti spojené se zajištěním voleb. Případné potvrzení starosty, že nejmenoval členy volební komise, by podle účastníka 7) bylo účelovým tahem s cílem udržet se u moci přes ztrátu důvěry voličů. Zdůraznil, že zvýšená přítomnost Policie České republiky měla velký podíl na regulérnosti voleb, přičemž příchody policistů do volebních místností neznamenají, že by zde docházelo k závadám na průběhu voleb. Pozvání policistů do volebních místností bylo především iniciativou některých členů volebních komisí, jejichž motivem byla prevence proti kupčení. Účastník 7) konstatoval, že nepatřičnými dotazy od člena volební komise byli osloveni jen tři voliči, kteří poté svobodně odvolili. Nová prohlášení a svědectví vnímal účastník 7) jako pokus zvrátit výsledek svobodných voleb zneužitím soudu. Zdůraznil, že občané, kteří by v průběhu voleb shledali podezření na nějaké nepravosti týkající se voleb, by se neprodleně obrátili na Policii České republiky. Dodatečná svědectví organizovaná manažerem jedné z volebních stran proto účastník 7) považoval za nedůvěryhodná.

Další argumentace navrhovatele

10. Při jednání soudu konaném dne 5. 11. 2018 právní zástupkyně navrhovatele namítala, že nedošlo k řádnému ustavení okrskových volebních komisí a jejich zapisovatelů, neboť na písemnostech ohledně této záležitosti absentují podpisy starosty města. Doplnila, že nepostačuje, pokud je starosta případně s písemnostmi v tomto směru toliko seznamován. Navrhovatel při jednání označil trestní oznámení účastníků 2) a 7) ze dne 4. 10. 2018 za účelové a trval na tom, že v předmětných volbách došlo k manipulaci s voliči, zejména ve volebním okrsku č. 8, kdy ze strany předsedy a členky okrskové volební komise docházelo k nepřípustné cenzuře hlasovacích lístků tak, aby voliči volili v souladu s přáním těchto dvou osob. Popsal, že volební strana, za niž kandidoval, zaznamenala tendence k uplácení voličů, a proto se v průběhu voleb obrátila na tajemníka volebního orgánu, který je ovšem nasměroval na Policii České republiky, aby právě ona danou záležitost řešila. Navrhovatel se kategoricky ohradil proti tomu, že by bylo účelově manipulováno s voliči, kteří se objevují na videonahrávkách. Další pochybení spatřoval navrhovatel v tom, že nedošlo ke stanovení počtu členů jednotlivých okrskových volebních komisí. Upozornil také na to, že nelze dohledat, jak došlo k ustanovení jednotlivých předsedů a zapisovatelů těchto komisí.
11. V podání ze dne 5. 11. 2018 navrhovatel zopakoval svou argumentaci o porušení zákona při ustavení okrskových volebních komisí z důvodu absence podpisů starosty města na jednotlivých listinách. Poznamenal, že kontrola hlasovacích lístků ve volebním okrsku č. 8 a vydávání nových hlasovacích lístků voličům s předvyplněnými lístky pro účastníka 5) může souviset s tím, že členové okrskových volebních komisí nebyli řádně jmenováni a vykonávali tuto aktivitu bez jakéhokoli pověření. Navrhovatel zdůraznil, že složení a jednání komisí a kupčení s hlasy jsou

v příčinné souvislosti s výsledkem voleb tak, že účastník 5) byl poškozen, což vyplývá i z vyjádření Českého statistického úřadu, které si obstaral soud.

Vyjádření účastníků 3) a 5)

12. Účastník 3) ve vyjádření ze dne 15. 4. 2019 konstatoval, že otázka absence podpisu starosty na jmenovacích listinách byla závazně vyřešena v nálezů Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 35/19, a dodal, že jemu nebyla upřena možnost navrhnout členy okrskových volebních komisí. Žádný ze členů nominovaných za účastníka 3) přitom nebyl svědkem neoprávněného pohybu osob ve volebních místnostech, ani nezaznamenal porušení pečeti na volebních urnách. Účastník 3) dále poukázal na zápisy o průběhu a výsledku voleb s tím, že nebyla podána žádná stížnost proti průběhu voleb. K otázce kupčení s hlasy účastník 3) odkázal na probíhající šetření ze strany Policie České republiky. Uzavřel, že je třeba velmi důkladně hodnotit naplnění podmínek pro vyslovení neplatnosti hlasování a zkoumat, zda mohlo případné porušení zákona ovlivnit výsledky hlasování hrubým způsobem.
13. Volební zmocněnec účastníka 5) se v podání ze dne 15. 4. 2019 plně ztotožnil s návrhem a konstatoval, že volby provázela řada nestandardních situací a jevů, tj. kupčení, pohyb osob v prostorách, kde byly volební místnosti, a ovlivňování voličů výměnou hlasovacích lístků pro účastníka 5) za nové. Poukázal na to, že Zdeněk Rendl v televizním vystoupení ještě před volbami popsal, jak bude kupčení probíhat, a dodal, že je smutné, že volby v Bílině provázejí stejné jevy a nekalostí se dopouštějí stejné subjekty jako u předchozích voleb. Volební zmocněnec účastníka 5) dále namítal, že došlo k porušení volebního zákona tím, že při přípravě voleb byl zcela vynechán starosta města.

Ústní jednání soudu

14. Při jednání soudu konaném dne 29. 4. 2019 právní zástupkyně navrhovatele přednesla návrh ve znění dalších podání navrhovatele a trvala na jeho důvodnosti. Navrhovatel poznamenal, že v současné době vládoucí koalice stojí na převaze jednoho mandátu, a proto je zapotřebí, aby soud vzal návrh optikou této skutečnosti z pohledu tzv. zatemnění výsledků voleb s ohledem na rozložení politických sil ve vedení města. Intenzita kupčení s hlasy v těchto volbách byla podle navrhovatele vyšší než v roce 2014. Setrval na svém názoru o absenci řádných volebních úkonů ze strany starosty města v souvislosti s organizací a konáním předmětných voleb.
15. Právní zástupce volebního orgánu při tomtéž jednání konstatoval, že ani případné rozsáhlé dokazování není způsobilé prokázat opodstatněnost návrhu, který označil za nedůvodný.
16. Pověřený pracovník účastníka 2) při tomtéž jednání zdůraznil, že navrhovatel nepředložil žádné relevantní důkazy prokazující jeho tvrzení o hrubém zmanipulování voleb. Návrh je podle něj nedůvodný a představuje snahu navrhovatele a účastníka 5) zvrátit volební výsledky za každou cenu.
17. Právní zástupkyně účastníka 3) při tomtéž jednání podotkla, že případné zrušení výsledků voleb by mělo dalekosáhlé důsledky do práv a povinností třetích osob, a

dodala, že z návrhu nevyplývá taková intenzita porušení, ze které by bylo možno dovozovat důvodnost návrhu.

18. Obecný zmocněnec účastníka 5) při tomtéž jednání uvedl, že návrh je důvodný a opakuje se stejná situace jako v předešlých volbách. K tomu odkázal na usnesení zdejšího soudu sp. zn. 40 A 22/2014. Doplnil, že policie sice odložila vyšetřování kupčení s hlasy, nicméně v současné době věc prověřuje dozorující státní zástupkyně.
19. Obecný zmocněnec účastníka 7) při tomtéž jednání zdůraznil, že nelze srovnávat situaci při těchto volbách s volbami v roce 2014, neboť účastníci 2) a 7) před aktuálními volbami požádali Policii České republiky o zvýšenou ostrahu v průběhu voleb za účelem eliminace nepřípustného kupčení s hlasy voličů. Poznamenal, že pokud byli někteří lidé údajně vystaveni pokusům o kupčení s hlasy, nechápe, proč se neobrátili na Policii České republiky a proč namísto toho kontaktovali účastníka 5). Vzniklou situaci pokládal za nedůvěryhodnou a návrh za nedůvodný. Kategoricky odmítl, že by někdo činný v politice za účastníka 7) byl v souvislosti s předmětnými volbami či někdy v minulosti přistižen při uplácení voličů.
20. Obecný zmocněnec účastníka 8) se při tomtéž řízení připojil k návrhu navrhovatele a označil jej za důvodný. Konstatoval, že v předmětných volbách došlo k nepřípustnému kupčení s hlasy voličů, jako tomu bylo v roce 2014, tentokrát však na území celého města.
21. Soud při jednání dne 29. 4. 2019 seznámil účastníky řízení s obsahem volební dokumentace a v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování výsledkem svědků R. M., R. S. a J. S. a dále dokazování čtením listin – dokumentací předloženou Policií České republiky.
22. Při jednání konaném dne 21. 5. 2019 soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování výsledkem svědků D. V., R. D., J. G., L. G., J. C. a R. S.
23. Dne 27. 5. 2019 se konalo další ústní jednání, při kterém soud seznámil účastníky řízení s obsahem doplněné volební dokumentace (ustavení okrskových volebních komisí). V reakci na to navrhovatel konstatoval, že tato dokumentace postrádá všechny formality stanovené volební zákonem a nelze vyloučit, že byl při přípravě voleb zneužit podpis tehdejšího starosty města Oldřicha Bubeníčka. Obecný zmocněnec účastníka 5) se s tím ztotožnil a dodal, že jednotlivé okrskové volební komise nejmenoval starosta, nýbrž neznámá osoba. Podle právní zástupkyně navrhovatele absence podpisů starosty zakládá nicotnost daných listin a nezákonnost voleb.
24. Soud poté při tomtéž jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování promítnutím dvanácti videonahrávek, které navrhovatel přiložil k návrhu a k podání ze dne 2. 11. 2018, a dále dokazování výsledkem svědků A. S., P. O. a P. J.
25. Při jednání konaném dne 28. 5. 2019 soud seznámil účastníky řízení s obsahem volební dokumentace, pokud jde o neplatné hlasovací lístky ve volebním okrsku č. 2, a poté v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování výsledkem svědka J. Č. a dokazování čtením listin – kopie čestného prohlášení D. H. a D. V. ze dne 22. 10.

2018, kopie čestného prohlášení M. K. ze dne 18. 10. 2018, kopie čestného prohlášení J. B. ze dne 16. 10. 2018, kopie trestního oznámení ze dne 29. 10. 2018 podaného A. S., výpisy z technologického centra Ministerstva vnitra k osobám: D. H., D. V., T. L., R. D., M. K., sdělení Policie České republiky ze dne 12. 4. 2019, č. j. KRPU-71017-2/ČJ-2019-040910-ŠJ, sdělení Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 3. 5. 2019, sdělení Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 3. 5. 2019, sdělení Okresního státního zastupitelství v Teplicích ze dne 10. 5. 2019, vyjádření Policie České republiky ze dne 27. 5. 2019, č. j. KRPU-85922-2/ČJ-2019-040910-PEP, kopie čestného prohlášení Davida Vaško ze dne 13. 4. 2019, kopie čestného prohlášení J. C. ze dne 12. 4. 2019, kopie čestného prohlášení R. S. ze dne 12. 4. 2019, kopie čestného prohlášení R. S. ze dne 12. 4. 2019, kopie čestného prohlášení J. S. ze dne 12. 4. 2019, kopie čestného prohlášení P. J. ze dne 11. 1. 2019, kopie čestného prohlášení J. Č. ze dne 12. 4. 2019, kopie čestného prohlášení P. O. ze dne 12. 4. 2019 a kopie čestného prohlášení T. L. ze dne 12. 4. 2019. Dále soud seznámil účastníky řízení s obsahem sdělení Českého statistického úřadu ze dne 26. 10. 2018, č. j. CSU-03188/2018-03.

26. Dne 16. 9. 2019 se konalo další jednání, při kterém soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování výsledkem svědků B. Š. a T. K. Dále soud provedl dokazování čtením listiny – usnesení Okresního státního zastupitelství v Teplicích ze dne 14. 5. 2019, č. j. ZN 3918/2018-7, a přehráním videozáznamu z flash disku, který volební zmocněnec účastníka 5) přiložil ke svému vyjádření ze dne 15. 4. 2019.
27. Při ústním jednání konaném dne 23. 9. 2019 soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování výsledkem svědků J. F., V. F. a L. J. Dále soud seznámil účastníky řízení s obsahem volební dokumentace, pokud jde o platné hlasovací lístky odevzdané ve volebních okrscích č. 5, 8 a 12. Poté soud zamítl všechny zbývající důkazní návrhy.
28. V konečném návrhu právní zástupkyně navrhovatele navrhl, aby soud prohlásil předmětné volby za neplatné, neboť byla prokázána kupčení s voliči i nepřípustná manipulace s hlasovacími lístky.
29. Právní zástupkyně volebního orgánu navrhl, aby soud návrh zamítl pro nedůvodnost, neboť se neprokázalo nepřípustné ovlivnění voleb.
30. Pověřený pracovník účastníka 2) navrhl zamítnutí návrhu pro nedůvodnost, neboť provedeným dokazováním nebylo zjištěno hrubé ovlivnění volebních výsledků.
31. Právní zástupce účastníka 5) navrhl, aby soud návrhu vyhověl v plném rozsahu, neboť z dokazování vyplynulo, že došlo k nepřípustnému ovlivnění předmětných voleb. Zdůraznil, že čtyři svědci potvrdili své uplacení, další pak vyplývá z výpovědi svědka C., a to pokud se jedná o S., kteří sice tvrdili, že nebyli volit za peníze, nicméně připustili, že peníze následně dostali. Také svědek K. slyšel o dalších uplacených voličích, třebaže nekonkrétně. I svědkyně J. vypověděla, že i jiné osoby byly uplacený. Podle právního zástupce účastníka 5) tak nešlo o ojedinělé případy uplacení voličů, neboť s voliči bylo manipulováno ve větším rozsahu. Tomu odpovídá i fakt, že svědkyně J. i svědek J. viděli u uplácející osoby více obálek.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

32. Žádný z účastníků přítomných u jednání konaného dne 23. 9. 2019 v konečném návrhu nepožadoval náhradu nákladů řízení, neboť nikomu z nich ze zákona nepřísluší.
33. Dne 2. 10. 2019 doručil navrhovatel soudu podání ze dne 1. 10. 2019 nazvané doplnění závěrečné řeči navrhovatele. Učinil tak až po skončení jednání konaného dne 23. 9. 2019, na němž zazněly i konečné návrhy ve věci (včetně návrhu předneseného právní zástupkyní navrhovatele) a které bylo odročeno toliko za účelem vyhlášení rozhodnutí na 3. 10. 2019. Soud k tomuto podání s ohledem na zásadu rovnosti účastníků řízení nepřihlížel, neboť všichni účastníci měli stejnou možnost shrnout své argumenty do konečného návrhu dne 23. 9. 2019, přičemž konečným návrhem prostor pro procesní aktivitu účastníků řízení již podle názvu tohoto institutu logicky končí, a jakékoli doplňování konečného návrhu (závěrečné řeči) je proto přirozeně zcela vyloučeno. Skutečnost, že právní zástupkyně navrhovatele nevyužila možnosti shrnout svou zásadní argumentaci do konečného návrhu dne 23. 9. 2019, resp. nepožádala případně o přerušování jednání za účelem přípravy konečného návrhu, jde výhradně k tíži navrhovatele a nemůže být důvodem k tomu, aby jej soud zvýhodnil akceptací jeho písemného podání, předloženého dokonce pouhý jeden den před vyhlášením rozhodnutí.

Volební dokumentace

34. Soud si vyžádal od volebního orgánu volební dokumentaci, z níž ve vztahu k ustavení okrskových volebních komisí zjistil, že dne 6. 8. 2018 starosta města Bíliny Oldřich Bubeníček ve smyslu § 15 písm. d) volebního zákona stanovil minimální počet členů každé z patnácti okrskových volebních komisí na deset členů; tento dokument byl vyvěšen na úřední desce dne 6. 8. 2018. Dne 24. 8. 2018 starosta podle § 17 odst. 6 volebního zákona jmenoval zapisovatele jednotlivých okrskových volebních komisí; tento dokument byl vyvěšen na úřední desce dne 24. 8. 2018. Tyto komise byly zčásti složeny z členů, které delegovaly jednotlivé volební strany [např. účastník 5) delegoval členy do osmi komisí, účastník 7) do dvanácti komisí a účastník 8) do všech patnácti komisí]. Dne 6. 9. 2018 starosta ve smyslu § 17 odst. 2 volebního zákona jmenoval na neobsazená místa v jednotlivých volebních okrscích celkem 71 členů okrskových volebních komisí. Pozvánkou ze dne 6. 9. 2018, která byla téhož dne vyvěšena na úřední desce, starosta ve smyslu § 15 odst. 1 písm. e) volebního zákona svolal první zasedání okrskových volebních komisí na 10. 9. 2018 v 16:30 hodin do sálu Kulturního domu Fontána, Za Chlumem 863, Bílina. Podle zápisu ze dne 10. 9. 2018 (*ve zápisu je v důsledku zjevné chyby v psaní uvedeno datum 10. 10. 2018, byť byl např. dne 13. 9. 2018 zaslán tajemníkovi – pozn. soudu*) byli ve smyslu § 17 odst. 6 volebního zákona na prvním zasedání okrskových volebních komisí vylosováni v tomto zápisu uvedení předsedové a místopředsedové jednotlivých komisí. Téhož dne, tj. 10. 9. 2018, také většina členů okrskových volebních komisí složila slib, což potvrdili svým podpisem. V doplňujících jmenováních dne 10. 9. 2018 a 5. 10. 2018 jmenoval starosta města vždy po čtyřech členech okrskových volebních komisí, celkem tedy osm. Všechny uvedené dokumenty (s výjimkou listin obsahujících seznamy delegovaných členů a sliby všech členů okrskových volebních komisí) jsou ukončeny textem Oldřich Bubeníček, starosta města s dodatkem „v. r.“.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

35. Podle zápisu o výsledku voleb do zastupitelstva bylo v seznamech voličů zapsáno celkem 11 907 voličů, vydáno bylo 3 867 úředních obálek a odevzdáno jich bylo 3 850, volilo se celkem 29 zastupitelů a kandidovalo osm volebních stran, z nichž účastník 2) získal 27 758 hlasů (27,92 %), účastník 3) získal 9 893 hlasů (9,95 %), účastník 4) získal 11 017 hlasů (11,08 %), účastník 5) získal 11 573 hlasů (11,64 %), účastník 6) získal 7 698 hlasů (7,74 %), účastník 7) získal 16 416 hlasů (16,51 %) a účastník 8) získal 13 298 hlasů (13,38 %). Z jednotlivých zápisů o průběhu a výsledku hlasování ve všech patnácti volebních okrscích soud zjistil, že při hlasování a zjišťování výsledků hlasování nebyly okrskovým volebním komisím podány stížnosti nebo oznámení. Všechny zápisy byly podepsány všemi členy příslušné okrskové volební komise, pouze ve třech případech podpis jednoho člena komise chyběl, aniž by však zápis obsahoval jakékoli zdůvodnění této skutečnosti. Ze záznamů o kontrolách provedených krajským úřadem vyplynulo, že kontroly proběhly dne 5. 10. 2018 v 18:25 hodin ve volebním okrsku č. 5, v 18:50 hodin ve volebním okrsku č. 9 a v 19:00 hodin ve volebním okrsku č. 8, a to vždy bez závad.
36. Z volební dokumentace soud dále zjistil, že neplatné hlasy odevzdalo celkem 52 voličů (v jednotlivých okrscích to bylo od 0 až po 9 voličů), přičemž důvody neplatnosti byly různé – např. neoznačen žádný kandidát ani strana, odevzdána prázdná úřední obálka, hlasovací lístek vložen do jiné než úřední obálky, do obálky vložen pouze hlasovací lístek či hlasovací lístky pro volby do senátu, udělen preferenční hlas více než 29 kandidátům (zpravidla třiceti), udělen hlas více než jedné volební straně (zpravidla dvěma), hlas vyznačen formou fajfky či kroužku namísto křížku. V žádném případě nebyl mezi neplatnými hlasovacími lístky nalezen lístek, na kterém by se vyskytovaly křížky v různých barvách nebo různých stylech psaní.
37. Soud poté z voličských seznamů ověřil, že svědkové R. M., R. S., J. S., J. G., L. G., J. C., R. S. a L. J. byli volit, zatímco svědkové A. S., P. O., P. J., J. Č., B. Š., J. F., V. F. a T. K. volit nebyli. Ani navržený svědek J. B. nebyl volit, navržená svědkyně T. L. pak ani volit nemohla, protože není zapsána ve voličských seznamech, když v době konání předmětných voleb měla trvalý pobyt v Teplicích.
38. Na základě návrhu účastníka 5) soud také prověřil platné hlasovací lístky ve volebních okrscích č. 5, 8, a 12, které byly odevzdány pro volební stranu 6, tj. účastníka 7), včetně preferenčních hlasů udělených této volební straně, a to z pohledu stylu vyplnění, grafické úpravy či psacího náčiní. Nezjistil přitom žádné významné shody. V reakci na to navrhovatel navrhl, aby soud stejným způsobem prověřil i platné hlasovací lístky ve zbývajících volebních okrscích. I tomuto požadavku soud vyhověl a po kontrole všech platných hlasovacích lístků, na kterých se nacházel alespoň jeden hlas pro účastníka 7) nebo pro některého z jeho kandidátů, realizované ve všech volebních okrscích soud konstatuje, že nezjistil žádný opakující se specifický způsob křížkování, ani specifický typ psacího náčiní, který by se nějak významně opakoval. Soud dále shledal, že v projednávané věci byla drtivá většina hlasovacích lístků vyplněna modrou propisovací tužkou či perem, výjimečně se objevila černá barva, zcela ojediněle pak zelená. V jednotlivých volebních okrscích soud zkoumal i možnou shodu, pokud jde o udělené preferenční hlasy, a zjistil, že zcela shodně byly vyplněny dvojice, maximálně trojice

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

hlasovacích lístků v každém jednotlivém volebním okrsku, a to konkrétně ve volebním okrsku č. 1 jedna dvojice, ve volebním okrsku č. 2 čtyři dvojice a dvě trojice, ve volebním okrsku č. 3 jedna dvojice, ve volebním okrsku č. 4 dvě dvojice, ve volebním okrsku č. 5 dvě dvojice, ve volebním okrsku č. 6 sedm dvojic, ve volebním okrsku č. 7 jedna dvojice, ve volebním okrsku č. 8 tři dvojice, ve volebním okrsku č. 9 žádná shoda, ve volebním okrsku č. 10 dvě dvojice, ve volebním okrsku č. 11 dvě dvojice (každá jiným psacím náčiním), ve volebním okrsku č. 12 žádná shoda, ve volebním okrsku č. 13 jedna dvojice, ve volebním okrsku č. 14 jedna dvojice a ve volebním okrsku č. 15 jedna dvojice a tři trojice.

Posouzení věci soudem

I. Procesní aspekty

39. Podle § 90 odst. 1 s. ř. s. se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je výše citovaný volební zákon (zákon č. 491/2001 Sb.), podle jehož § 60 odst. 1 se podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, přičemž návrh je třeba podat nejpozději deset dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.
40. Před vlastním meritorním projednáním podaného návrhu se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky, které by mu bránily o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, neboť návrh byl podán u věcně a místně příslušného soudu v zákonem stanovené desetidenní lhůtě po vyhlášení výsledků voleb a navrhovatel byl k podání návrhu aktivně legitimován, neboť byl ke dni konání voleb zapsán ve stálém seznamu voličů pro volby do Zastupitelstva města Bíliny.
41. Navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do zastupitelstva. V souladu s § 90 odst. 2 větou první s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 1 volebního zákona jsou v řízení o návrhu na neplatnost hlasování účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena. Volebním orgánem v daném případě je v souladu s úpravou obsaženou v hlavě II volebního zákona Městský úřad Bílina. V souladu s aktuální judikaturou Ústavního soudu jsou pak dalšími účastníky řízení všechny volební strany, které v předmětných volbách získaly alespoň jeden mandát (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19, dostupný na nalus.usoud.cz). Zdejší soud proto oproti zrušenému usnesení ze dne 7. 11. 2018 rozšířil okruh účastníků řízení o další volební strany, které byly ve volbách úspěšné, rozeslal jim veškerá dosavadní

podání z doby předcházející usnesení ze dne 7. 11. 2018 a ústní jednání ve věci vedl znovu od počátku (od přednesu návrhu dne 29. 4. 2019).

42. V průběhu řízení vyvstal mezi jeho účastníky spor o tom, kdo je oprávněn za jednotlivé volební strany jednat. Soud připomíná, že existují v zásadě dva druhy volebních stran, a to jednak volební strany, které jsou současně právními osobami, tj. politické strany a politická hnutí, a jednak volební strany, které nemají právní osobnost ve smyslu § 15 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. První druh volebních stran [v tomto řízení jde o účastníky 2), 3), 7) a 8)] má zvláštním právním předpisem stanovenou organizační strukturu a definován statutární orgán, který je oprávněn je zastupovat v právních jednáních (jednat jejich jménem). V takovém případě nevzniká žádný problém a soud v souladu s § 33 odst. 4 s. ř. s. jedná se statutárním orgánem té které právní osoby (případně s jeho určeným členem). Naopak volební strany, které nemají právní osobnost, nemají ani nijak právem upravenou vnitřní organizační strukturu a definováno, kdo je oprávněn za ně jednat. Nejde tedy o subjekty práva, nicméně s. ř. s. jim přesto přiznává postavení účastníka soudního řízení, když podle § 90 odst. 1 s. ř. s. účastníkem řízení je i sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, resp. podle § 60 odst. 1 volebního zákona je účastníkem řízení volební strana [v tomto řízení se jedná o účastníky 4), 5) a 6)]. Podle názoru soudu je třeba důsledně rozlišovat mezi volební stranou a jejími jednotlivými členy, a proto nelze klást rovnítko mezi účastníka 5) a Hnutí nezávislých za harmonický rozvoj obcí a měst, které je toliko jednou ze součástí daného sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů. Ze žádného právního předpisu přitom nevyplývá, že by politická strana nebo politické hnutí byly oprávněny jednat za celé sdružení, jehož jsou součástí. Soudy rozhodující ve správním soudnictví proto vycházejí z právní úpravy volebních zmocněnců v § 22 odst. 4 volebního zákona, podle kterého volební strana činí úkony (právně jedná) ve volebních věcech prostřednictvím svého zmocněnce. Tento stav trvá u všech volebních stran, které nemají právní osobnost, až do pravomocného skončení soudního řízení ve věcech volebních (srov. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 11. 2016, č. j. 40 A 6/2016-102, nebo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 10. 2018, č. j. 40 A 24/2018-12, publ. pod č. 3853/2019 Sb. NSS, obě dostupná na www.nssoud.cz).
43. Soud proto v případech volebních stran, které nemají právní osobnost, jednal s jejich volebními zmocněnci, případně s osobami, jimž tito volební zmocněnci udělili plné moci. Se žádnou jinou osobou soud s ohledem na výše uvedené skutečnosti nemohl v tomto řízení jednat jako se zástupcem volební strany nemající právní osobnost. To znamená, že v případě účastníka 5) bylo rozhodující to, komu jeho volební zmocněnec T. H. udělil plnou moc, a naopak zcela irelevantní bylo jakékoli vyjádření či sdělení ze strany Hnutí nezávislých za harmonický rozvoj obcí a měst. K takovým podáním proto soud vůbec nepřihlížel. Na tomto místě soud dále podotýká, že by považoval za přehnaně formalistické neakceptovat vyjádření T. H. ze dne 15. 4. 2019 jen z toho důvodu, že v tomto podání není výslovně uvedeno, že je činí z pozice volebního zmocněnce účastníka 5). Soud má za to, že pokud T. H., který neoddiskutovatelně je volebním zmocněncem účastníka 5),

tímto podáním reagoval na zasláný návrh a podání dalších účastníků, o čemž nemůže být sporu, je třeba na tuto reakci pohlížet jako na vyjádření účastníka 5).

44. K námitce kolize zájmů právního zástupce účastníka 1), kterou tehdejší obecný zmocněnec účastníka 5) spatřoval v tom, že se právní zástupce účastníka řízení 1) snaží udržet koalici, což je v rozporu se zájmem obecného zmocněnce účastníka 8), který je současně zastupitelem města Bíliny, soud zdůrazňuje, že mezi jednotlivými orgány města je třeba důsledně rozlišovat. Účastník 1) vystupuje v tomto soudním řízení jako volební orgán, jemuž volební zákon svěřil ve volebním procesu určité pravomoci a s nimi spojené povinnosti i práva. Volební orgán je v první řadě povolán k tomu, aby dbal na dodržování právních předpisů a garantoval řádný průběh voleb. Je proto z podstaty věci vyloučeno, aby volební orgán měl zájem (snahu) udržet koalici, neboť jde o orgán apolitický. Dále soud podotýká, že právní zástupce účastníka 1) není povolán k tomu, aby zastupoval město Bílinu nebo Zastupitelstvo městy Bílina, natožpak jednotlivé jeho členy, nýbrž výhradně k tomu, aby zastupoval Městský úřad Bílina vystupující v pozici volebního orgánu. Z tohoto důvodu nemůže na straně právního zástupce volebního orgánu nastat kolize zájmů ve vztahu k členu zastupitelstva, jehož nezastupuje. Tuto námitku proto soud vyhodnotil jako nedůvodnou.
45. V průběhu řízení byla ze strany zástupců účastníka 5) opakovaně vznesena námitka nesprávného procesního poučování svědků. Soud připomíná, že podle § 126 odst. 2 věty zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) užitého v souladu s § 64 s. ř. s. platí, že svědka je třeba poučit o významu svědecké výpovědi, o jeho právech a povinnostech a o trestních následcích křivé výpovědi. Soud je tedy primárně povinen poskytnout svědkovi poměrně zevrubné poučení, aby měl svědek úplnou a jasnou představu, co jej čeká, jaká práva může využít a jakým povinnostem naopak bude muset čelit. Podle názoru soudu lze účastníkem 5) zpochybňovanou část poučení spočívající v upozornění svědků na to, že veškeré poznatky, které by mohly nasvědčovat maření voleb, nepravdivému obvinění nebo nepravdivé svědecké výpovědi, budou předány Policii České republiky k dalšímu prověření, tvoří součást poučení svědka o trestních následcích křivé výpovědi (tj. nepravdivé svědecké výpovědi a s tím úzce souvisejícího nepravdivého obvinění), o významu svědecké výpovědi (aby svá tvrzení nebral na lehkou váhu a pochopil jejich závažnost) a současně i v jeho právech a povinnostech v tom směru, aby si naplno uvědomil, že mu za určitých okolností může hrozit trestní postih, a to i za případné maření voleb, což by měl vzít v potaz z hlediska případného odepření výpovědi. Soud zdůrazňuje, že tímto poučením pouze nahlas vyjádřil a pro daný případ konkrétně formuloval to, co je jeho obecnou povinností vyplývající z § 8 odst. 1 věty druhé zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého jsou státní orgány (soudy nevyjímaje) povinny neprodleně oznamovat státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. Zdejší soud proto předmětné poučení považuje za naprosto adekvátní významu svědecké výpovědi v daném řízení a dodává, že i kdyby svědka takto nepoučil, stejně by byl povinen případné podezření o spáchání trestného činu předat orgánům činným v trestním řízení. Rozhodně proto nelze v takovém poučení spatřovat zastrasování svědků. Soud ostatně stejným

způsobem poučuje svědky ve všech soudních řízeních vedených ve věcech volebních (např. volby v Krupce, na Moldavě, v Hřensku) a nemínil na tomto zcela správném a adekvátním postupu nic měnit.

46. Navrhovatel uplatnil v průběhu řízení i námitku proti neúplnosti protokolu o jednání, a to datovou zprávou po skončení jednání. Problematiku doplňování protokolu o jednání a jeho oprav řeší § 40 odst. 8 o. s. ř., který je ve správním soudnictví použitelný na základě § 64 s. ř. s. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu lze návrh na doplnění protokolu o jednání podat nejpozději do skončení daného jednání, neboť jde o návrh, který je bytostně spjat se samotným jednáním, kde je též jedině prostor pro rozhodnutí o něm (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2015, č. j. Aprk 58/2015-152, dostupné na www.nssoud.cz). Zdejší soud proto požadavku na doplnění protokolu uplatněnému až po skončení jednání nevyhověl. Navrhovateli však soud umožnil, aby příslušný text přednesl do protokolu o dalším (následujícím) jednání. V žádném ohledu tak nedošlo k poškození navrhovatelových práv.
47. Soudnictví ve věcech volebních je upraveno v části třetí hlavě II dílu 4 s. ř. s. a v hlavě VII volebního zákona. V těchto předpisech sice není pro soudní přezkum voleb výslovně stanovena zásada koncentrace řízení, ovšem podle názoru soudu tento princip implicitně vyplývá z obsahu jednotlivých ustanovení uvedených předpisů. V § 60 odst. 1 volebního zákona je výslovně předepsána desetidenní lhůta, ve které je možné podat návrh na neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta. Je nepochybné, že podání učiněné po uplynutí desetidenní lhůty je podání opožděné, které je třeba z tohoto důvodu odmítnout. V § 90 odst. 3 s. ř. s. je pak stanoveno, že soud rozhodne usnesením do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Dále je v citovaném ustanovení výslovně uvedeno, že jednání není třeba nařizovat. Z této poměrně krátké lhůty pro rozhodnutí a ze skutečnosti, že není nutno nařizovat jednání ve věci, vyplývá jednoznačně zákonodárcův záměr, aby ve věcech platnosti voleb, platnosti hlasování a platnosti volby kandidáta bylo meritorně rozhodnuto rychle a otázka platnosti výsledků voleb byla v krátké době postavena na jisto. Podmínkou rychlého rozhodnutí bez nařízení jednání je však to, že navrhovatel uplatní veškeré své námitky včetně navrhovaných důkazů již ve svém podání, jímž seřízení zahajuje. Z uvedených skutečností tedy podle názoru soudu vyplývá, že soudní přezkum voleb je ovládán zásadou koncentrační, a proto není možno k námitkám uplatněným po lhůtě pro podání návrhu přihlížet (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004-91, publ. pod č. 472/2005 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 6/11, odst. 23, dostupný na nalus.usoud.cz).
48. Výsledky voleb do zastupitelstev obcí konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018 vyhlásila Státní volební komise ve Sbírce zákonů dne 9. 10. 2018 pod č. 225/2018 Sb. Zákonná desetidenní lhůta pro podání návrhu na neplatnost hlasování ve volbách do Zastupitelstva města Bíliny proto uplynula dne 19. 10. 2018 (konkrétně v 16:00 hodin). Z výše uvedených důvodů se tak soud nemohl zabývat tvrzeními navrhovatele vznesenými nově až v replice podané dne 2. 11. 2018 a při jednání soudu konaném dne 5. 11. 2018. V replice navrhovatel nově uplatnil námitky týkající se určení počtu členů okrskových volebních komisí, nově zpochybňoval

provedené kontroly a rovněž „protokoly z OVK“, pokud je v nich uvedeno, že vše proběhlo bez závad, a stavěl je do kontrastu s tím, že u volebních místností a přímo v nich zasahovala Policie České republiky. Navrhovatel dále nově tvrdil, že v jedné komisi byl člen delegovaný účastníkem 5) sám určen k přepočítání preferenčních hlasů, a nově poukazoval na podle něj zarážející vyrovnaný volební výsledek účastníka 7) v jednotlivých okrscích. Poprvé v replice navrhovatel také namítal, že člen okrskové volební komise č. 8 se ptal voličů, koho jdou volit, a po zjištění, že jdou volit účastníka 5), jim předal nové hlasovací lístky. Některé z těchto nových námitek či tvrzení navrhovatel zopakoval i při jednání soudu dne 5. 11. 2018, kdy nad rámec toho nově namítal, že voliči zachycení na videonahrávkách v souvislosti s volbami podávali trestní oznámení, že nedošlo k řádnému ustavení zapisovatelů okrskových volebních komisí a ke stanovení počtu členů okrskových volebních komisí, že nelze dohledat, jak byli ustaveni jednotliví předsedové komisí, a že ze strany volebního orgánu došlo k opakovanému porušování zákonem stanovených termínů pro provedení jednotlivých úkonů (při přípravě voleb). Ve všech těchto případech se jedná o nepřijatelné nové námítky, k nimž soud z důvodu koncentrace řízení nemůže přihlížet.

49. S ohledem na nepřijatelnost námítky týkající se postupu členů okrskové volební komise č. 8 [výměna hlasovacích lístků vyplněných pro účastníka 5) za nové] vyhodnotil soud jako nadbytečné provádět dokazování výsledkem předsedkyně a členky zmíněné komise, tj. K. K. a M. P. Na okraj k tomu soud podotýká, že samotné vydání nových hlasovacích lístků nijak nezasahuje do volebního práva dotčených voličů a není způsobilé ovlivnit výsledek voleb či hlasování, neboť žádnému z voličů nebylo tímto postupem odňato právo svobodně se rozhodnout, kdo chce volit, podle toho upravit nový hlasovací lístek a následně jej vhodit do volební urny.

II. Údajné porušení zákona při přípravě voleb

50. Nejprve se soud zaměřil na námitku, že jmenování okrskových volebních komisí bylo provedeno v rozporu se zákonem, neboť jejich členy nejmenoval starosta města, resp. doplnění členů volebních komisí nad rámec členů delegovaných volebními stranami bylo provedeno neznámým způsobem. Soud připomíná, že podle § 15 odst. 1 písm. d) volebního zákona „[s]tarosta stanovuje s přihlédnutím k počtu voličů ve volebním okrsku ve lhůtě 60 dnů přede dnem voleb do zastupitelstva obce minimální počet členů okrskové volební komise, a to tak, aby počet členů byl nejméně 6, s výjimkou volebních okrsků do 300 voličů, kde může být okrsková volební komise čtyřčlenná.“ Podle § 17 odst. 2 volebního zákona pak platí, že „[k]aždá volební strana (§ 20 odst. 1), jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do zastupitelstva obce, může delegovat nejpozději do 30 dnů přede dnem voleb jednoho člena a jednoho náhradníka do okrskové volební komise v každém volebním okrsku, ve kterém se do příslušného zastupitelstva volí. Není-li takto dosaženo nejnižšího stanoveného počtu členů okrskové volební komise podle § 15 odst. 1 písm. d), jmenuje členy na neobsazená místa starosta. V případě, kdy počet členů okrskové volební komise poklesne pod stanovený počet v průběhu voleb do zastupitelstva obce a nejsou-li náhradníci z týchž volebních stran, jejichž zástupcům zaniklo členství, jmenuje starosta na neobsazená místa další členy komise.“

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

51. Z obsahu volební dokumentace jednoznačně vyplynulo, že počet členů okrskových volebních komisí delegovaných jednotlivými volebními stranami nepostačoval pro naplnění starostou řádně a v souladu s § 15 odst. 1 písm. d) volebního zákona stanoveného minimálního počtu členů okrskových volebních komisí, a proto starosta plně v intencích § 17 odst. 2 věty druhé volebního zákona jmenoval na neobsazená místa další členy těchto komisí. Učinil tak dne 6. 9. 2018, tj. hned první den bezprostředně následující poté, kdy jednotlivým volebním stranám uplynula lhůta pro delegování jimi vybraných členů okrskových volebních komisí. Tento postup shledal soud naprosto správným, stejně jako pozdější doplňování členů okrskových volebních komisí ve dnech 10. 9. 2018 a 5. 10. 2018, jež měla oporu v § 17 odst. 2 poslední větě volebního zákona. Soud nevnímá jako pochybení či porušení volebního zákona skutečnost, že příslušné dokumenty, které tvoří součást volební dokumentace, neobsahují vlastnoruční podpis starosty. Z doložky „v. r.“, jež je u jména starosty vždy připojena a která je zkratkou pro „vlastní rukou“, lze dovodit, že předmětné listiny představují stejnopisy, které na rozdíl od originálů nemusí vlastnoruční podpis obsahovat. Soud tedy v procesu ustavení okrskových volebních komisí nezjistil porušení volebního zákona, které by mohlo ovlivnit výsledkem hlasování, natožpak hrubě.
52. Nad rámec uvedeného soud dodává, že i kdyby originály předmětných listin s vlastnoručním podpisem starosty neexistovaly, nejednalo by se o natolik závažnou vadu, která by mohla vyvolat neplatnost voleb. Nelze totiž odhlížet od skutečnosti, že část členů okrskových volebních komisí byla delegována jednotlivými volebními stranami, tudíž se jich tato potenciální vada netýká, a celý proces jmenování dalších členů se odehrál v režii volebního orgánu, všichni členové řádně složili požadovaný slib a ani ze zápisů o průběhu a výsledku hlasování v jednotlivých patnácti volebních okrscích nevyplývá, že by jakýkoli člen kterékoli komise [včetně členů delegovaných účastníky 5) a 8), kteří spolu s navrhovatelem proces ustavování okrskových volebních komisí zpochybňovali] vznesl jakoukoli stížnost týkající se činnosti ostatních členů volebních komisí v průběhu voleb a sčítání hlasů. V tomto kontextu pak soud navržené důkazy výsledkem bývalého starosty města Bíliny Oldřicha Bubeníčka, tajemníka volebního orgánu Ing. L. K. a pracovnice volebního orgánu Ing. P. K., kopií vyjádření tajemníka Městského úřadu Bílina ze dne 5. 10. 2018, kopií stížnosti T. H. ze dne 1. 11. 2018 na tajemníka Městského úřadu Bílina, kopií oznámení T. H. ze dne 31. 10. 2018 adresovaného Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem a dokumentem Volby do zastupitelstev obcí 5. a 6. října 2018 – Harmonogram úkolů a lhůt ze dne 31. 5. 2018 – vyhodnotil jako nadbytečné, neboť výpověď uvedených svědků a provedení dalších vyjmenovaných důkazů by na uvedených závěrech nemohly nic změnit. Navrhovatel a účastník 5) by dále měli mít na paměti, že účastníku 5), za něhož navrhovatel kandidoval, nic nebránilo v tom, aby delegoval člena do každé okrskové volební komise, jako to učinil účastník 8). To by navrhovateli umožnilo získat lepší přehled o fungování všech okrskových volebních komisí a účastníku 5) přineslo možnost prostřednictvím tohoto člena dohlížet na činnost komise včetně sčítání hlasů.
53. Správnost těchto závěrů potvrdil i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19, jímž zrušil předchozí rozhodnutí zdejšího soudu v této věci.

Ústavní soud zdůraznil, že z tvrzení navrhovatele, že zbylí členové nebyli jmenováni starostou, není patrné, že by tím došlo k jakémukoli ovlivnění výsledků hlasování. Dále Ústavní soud poznamenal, že z tvrzení navrhovatele vůbec nevyplývá, že by se jakýkoli člen volební komise fakticky choval způsobem, který by ovlivnil výsledek hlasování, natožpak jej hrubě ovlivnil. Ústavní soud proto shrnul, že v souvislosti s podpisy na jmenovacích listinách navrhovatele nepředestřel dostatečná tvrzení k tomu, že došlo k hrubému ovlivnění hlasování. Ústavní soud uzavřel, že zdejší soud nijak neporušil ústavně zaručená práva navrhovatele tím, že neprovedl důkaz výsledkem starosty či tajemníka volebního úřadu. Zdejší soud se s těmito závěry Ústavního soudu plně ztotožňuje a doplňuje, že se mu jeví přinejmenším zvláštní, že na chybějící podpisy tehdejšího starosty upozorňoval i účastník 8), jehož je Oldřich Bubeníček členem a na jehož kandidátce byl v předmětných volbách umístěn na prvním místě.

54. Soud připomíná, že je obecně známou skutečností, že Oldřich Bubeníček v komunální politice vždy za účastníka 8) působí již delší dobu, když od roku 2012 zastává funkci hejtmana Ústeckého kraje a od roku 2015 do roku 2018 byl starostou města Bílina. Předmětné volby konané v roce 2018 proto byly již čtvrtými volbami, na jejichž přípravě se měl jakožto starosta podílet – předcházely volby do Zastupitelstva Ústeckého kraje v roce 2016, volby do Poslanecké sněmovny České republiky v roce 2017 a volby prezidenta republiky v roce 2018, kdy ve všech případech bylo úlohou starosty stanovit minimální počet členů okrskových volebních komisí, svolat jejich první zasedání, jmenovat zapisovatele apod. S ohledem na tyto skutečnosti má soud za to, že si Oldřich Bubeníček měl být svých povinností při přípravě předmětných komunálních voleb vědom. Z tohoto důvodu nelze podle názoru soudu vyloučit ani možnost naznačenou jinými účastníky řízení, že absence podpisů na jednotlivých listinách představovala jakousi pojistku pro případ, že by volby nedopadly podle představ účastníka 8), resp. jemu spřízněného účastníka 5). Soud ovšem tuto otázku blíže nezkoumal, neboť – jak vysvětlil výše – ani zcela chybějící podpisy starosty by v daném případě nemohly způsobit neplatnost voleb či hlasování.

III. Možná manipulace s volebními urnami

55. K údajnému pohybu osob v nočních hodinách ze dne 5. na 6. 10. 2018 v budovách, kde se nacházely volební místnosti, soud zdůrazňuje, že ze žádného zápisu o průběhu a výsledku hlasování v jednotlivých volebních okrscích nevyplývá, že by došlo k nějaké protiprávní manipulaci s volební urnou. Soud připomíná, že podle § 37 odst. 1 volebního zákona platí, že „[p]o prvním dnu voleb zajistí okrsková volební komise zapečetění volební schránky, popřípadě přenosné volební schránky tak, aby do nich nebylo možné vkládat hlasovací lístky ani je vybírat, a zabezpečí i ostatní volební dokumenty. Před zahájením hlasování druhého dne voleb zkontroluje okrsková volební komise neporušenost pečeti a sejme je.“ Volební zákon tedy stanovuje naprosto jednoznačná pravidla, která slouží k ochraně obsahu volební urny v době mezi uzavřením volební místnosti první den voleb a otevřením volební místnosti druhý den voleb. Soud přitom nemá žádné pochybnosti, že pokud by dne 6. 10. 2018 ráno před otevřením volební místnosti některý člen okrskové volební komise zjistil, že pečeť byla porušena, jistě by se obrátil na příslušné orgány a vše by bylo

zaznamenáno v zápisu o průběhu a výsledcích hlasování. Nic takového se ovšem nestalo.

56. V této souvislosti soud poukazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. Vol 67/2010-47, dostupné na www.nssoud.cz, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že „... kterýkoliv kandidující subjekt (tzn. politická strana, jejich koalice a nezávislý kandidát) je oprávněn delegovat své zástupce do všech okrskových komisí ve volebním obvodu, kde podal přihlášku k registraci. Je proto primárně věcí samotných volebních aktérů, nacházejících se v prostředí svobodné politické soutěže, aby vzájemně kontrolovali dodržování stanovených pravidel. Součástí této kontroly je samozřejmě, ovšem pouze jako ultima ratio, také volební soud. Tento by měl do volebního procesu zasáhnout výjimečně, a to pokud se ostatní prostředky kontroly ukázaly jako neúčinné anebo nelze spravedlivě požadovat jejich vyčerpání a současně existují konkrétní skutečnosti naznačující porušení těchto pravidel způsobem, který mohl ovlivnit výsledek voleb. Pro rozhodování volebního soudu je totiž důležitá zmíněná zásada, podle níž pokud by došlo k pochybení na úrovni okrskové volební komise, měla by být zjednána náprava pokud možno hned „na místě.“ S tímto názorem se zdejší soud plně ztotožňuje a dodává, že primární kontrola průběhu hlasování, posuzování hlasů i jejich sčítání přísluší okrskové volební komisi. Ta ostatně má pro takový úkol nejlepší podmínky, jelikož její jednotliví členové mají možnost bezprostředně vnímat vše, co se v jejich volebním okrsku událo, a to jak při průběhu voleb, tak i při následném sčítání hlasů. Zároveň lze nejen s ohledem na účast osob delegovaných volebními stranami v okrskové volební komisi a slib složený všemi jejími členy předpokládat, že pokud by došlo k jakémukoli nezákonnému zásahu do volební místnosti, urny či volební dokumentace, případně k jinému porušení volebního zákona, jistě by tuto okolnost okrsková volební komise s ohledem na své povinnosti plynoucí z volebního zákona a ze složeného slibu zaznamenala v zápisu a řešila odpovídajícím způsobem. Nic takového se ovšem v případě voleb do Zastupitelstva města Bíliny nestalo a v příslušných zápisech nejsou podchyceny žádné výhrady k průběhu voleb, hlasování či sčítání hlasů.
57. Za dané situace vyhodnotil soud námitky navrhovatele týkající se nedostatečného zabezpečení budov, v nichž se nacházely volební místnosti, a údajného pohybu osob v těchto budovách v nočních hodinách jako zcela nedůvodné. Za situace, kdy žádný člen žádné okrskové volební komise [včetně členů nominovaných účastníky 5) a 8)] nezpochybnil neporušenost pečeti, shledal soud nadbytečným provádět dokazování výpisem ze systému pultu centrální ochrany Městské policie Bílina a záznamem Městské policie Bílina o vykazování osob v nočních hodinách ze sídla volební místnosti okrsku č. 10. Těmito důkazy by totiž mohla být prokázána maximálně přítomnost nějakých osob v předmětných budovách, nikoli již jejich přítomnost přímo ve volebních místnostech, natožpak jejich manipulace s volebními urnami, které byly řádně zapečetěny a jejichž pečeti zůstaly až do sejmutí nepoškozeny. Tvzení navrhovatele, že podle jeho informací mělo být s těmito pečeti manipulováno, nebylo podepřeno žádným důkazem, a proto samo o sobě rozhodně není způsobilé zpochybnit výše uvedené závěry. Argumentaci usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2012, č. j. Vol 4/2012-39, dostupným na

www.nssoud.cz, pokládá zdejší soud za nepřiléhavou, neboť z ničeho nevyplývá, že by se navrhovatelem zmiňované osoby pohybovaly v nočních hodinách přímo ve volebních místnostech (v tomto směru nebyl ani navržen žádný důkaz), a nebylo ani tvrzeno, že by se mělo jednat o členy volební komise, jichž se týká předmětné usnesení Nejvyššího správního soudu.

58. Vzhledem k tomu, že byl vyloučen jakýkoli zásah do volebních urn v době mezi uzavřením volebních místností první den voleb a jejich otevřením druhý den voleb, považuje soud za irelevantní také argumentaci navrhovatele, že zjištěnými rozdíly mezi dvěma volebními okrsky, které mají stejné sídlo a u nichž se má podle navrhovatele jednat o sídliště s homogenní sociální strukturou obyvatelstva. Soud konstatuje, že samotný rozdíl ve volebních výsledcích nebo ve volební účasti ještě nic nevypovídá o možném ovlivnění voleb, neboť může být dán například tím, že v jednom okrsku bydlí určitý kandidát jedné volební strany, kterému se podaří mobilizovat voliče ve svém okolí k tomu, aby mu přišli dát svůj hlas. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51, dostupného na www.nssoud.cz, platí, že samotná skutečnost, že rozdíl mezi výsledky jednotlivých volebních stran byl velmi těsný, není zvláště významnou indicií způsobitou vyvolat pochybnosti o správnosti výsledku voleb. Zdejší soud se s tímto názorem ztotožňuje a dodává, že logicky nemůže vyvolat pochybnosti o správnosti voleb ani vyšší rozdíl ve výsledcích, například o navrhovatelem uváděných dvacet procentních bodů, pokud k tomuto zjištěnému rozdílu nepřistoupí nějaké další indicie, které ovšem v projednávané věci nebyly zjištěny.
59. Navrhovatel dále poukazoval na rozdíly mezi počty vydaných a odevzdaných obálek. K tomu soud uvádí, že každý volič po prokázání své totožnosti a ověření, že je zapsán v příslušném stálém seznamu voličů, obdrží úřední obálku, se kterou se odebere za plentu. Tam buď může provést úpravu hlasovacího lístku, nebo již upravený hlasovací lístek vložit do úřední obálky, kterou následně vhodí do volební urny. Tento očekávaný postup ovšem nemusí být v praxi naplněn. Každý volič má totiž právo se kdykoli před odevzdáním svého hlasu rozhodnout, že volit nebude. Může tak učinit i poté, co již obdržel úřední obálku, tudíž se tato obálka započítá mezi vydané, ale nikoli mezi odevzdané. Podobná situace nastává i tehdy, pokud se volič zmýlí a do volební urny vhodí hlasovací lístky v jiné obálce (např. v modré, ve které si je přinesl z domova; taková situace se podle zjištění soudu vyskytla i v těchto volbách, což ostatně vyplynulo i z výslechu svědků R. S. a J. C.) nebo bez obálky (i to se v těchto volbách stalo). Také v tomto případě je úřední obálka vydána, ale není odevzdána. Soud zdůrazňuje, že v porovnání s celkovým počtem vydaných obálek (3 867 kusů) je pouhých 17 neodevzdaných obálek zcela zanedbatelnou položkou. Podle názoru soudu přitom nelze nic dovozovat ani z toho, že se větší množství těchto neodevzdaných obálek koncentrovalo do jednoho volebního okrsku. To může být ovlivněno i věkovou a sociální strukturou obyvatelstva daného volebního okrsku, kdy osoby ve vyšším věku nebo s nižším vzděláním se častěji mohou splést a namísto vhození úřední obálky do volební urny si tuto odnést domů. Ani rozdíl mezi počtem vydaných a počtem odevzdaných úředních obálek tak podle názoru soudu nevyvolává pochybnosti o výsledku hlasování.

IV. Tvrzená manipulace s hlasovacími lístky

60. Ve vztahu k dalším námitkám navrhovatele, které budou vypořádány níže, považuje soud za potřebné v souladu s ustálenou judikaturou správních (volebních) soudů připomenout, že soudní řízení ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním, ve kterém by sám soud vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy. V tomto směru tedy navrhovatele tíží důkazní břemeno, jehož neunesení má obecně za následek neúspěch v soudním řízení (srov. např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2011, č. j. 15 A 72/2011-87, nebo ze dne 11. 11. 2014, č. j. 40 A 21/2014-56, dostupná na www.nssoud.cz). Tomu odpovídá i závěr Ústavního soudu vyslovený v jeho nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dostupném na nalus.usoud.cz., podle něhož „... je lid zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvrátitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.“
61. V nálezu ze dne 29. 1. 2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, dostupném na nalus.usoud.cz, k tomu Ústavní soud doplnil, že „[v]olební soudnictví je založeno na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti. Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost, nýbrž je třeba ji v řízení řádně prokázat.“ Ve shodě s názorem Krajského soudu v Plzni vyjádřeným v jeho usnesení ze dne 16. 11. 2006, č. j. 57 Ca 148/2006-40, k tomu zdejší soud dodává, že řízení o návrhu na neplatnost hlasování a voleb do zastupitelstev obcí je řízením sporným, pro které platí povinnost navrhovatele tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti [§ 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř.“] a označit důkazy k prokázání svých tvrzení [§ 101 odst. 1 písm. b) a § 120 o. s. ř.]. Soud v takovém řízení nemůže doplňovat či domýšlet chybějící tvrzení navrhovatele, jakož i z vlastní iniciativy dohledávat důkazy; v opačném případě by narušil rovnost účastníků řízení podle čl. 1 Listiny základních práv a svobod vyjádřenou v § 36 odst. 1 s. ř. s.
62. V souladu s citovanou judikaturou bylo tedy na navrhovateli, aby svá tvrzení o pozměňování hlasovacích lístků při sčítání hlasů dostatečně doložil, což ovšem neučinil. K tvrzení o pozměňování hlasovacích lístků navrhovatel dokonce ani žádný důkaz nenavrl, a proto soud opětovně poukazuje na funkci okrskových volebních komisí, účast osob delegovaných volebními stranami v těchto komisích a slib složený všemi jejich členy. Soud zároveň opakuje, že žádný zápis o průběhu a výsledku hlasování v jednotlivých okrscích neobsahuje bytí jednu jedinou výhradu jakéhokoli člena volební komise ke sčítání hlasů; správnost těchto zápisů se přitom presumuje. Soud zároveň považuje za velmi nepravděpodobné, že by některý člen okrskové volební komise mohl nepozorovaně zasahovat do hlasovacích lístků, když na celé sčítání hlasů dohlíží zapisovatel, který by měl současně zabezpečit, aby po dobu sčítání neměli členové okrskové volební komise k dispozici žádné psací potřeby s výjimkou negumovatelné červeně pišící propisovací tužky (viz pokyny Českého statistického úřadu pro postup okrskových volebních komisí, volby do

zastupitelstev obcí, 2018). Soud proto vyhodnotil tvrzení navrhovatele o pozměňování hlasovacích lístků při sčítání jako účelovou spekulaci. I přesto soud v zájmu objektivity přistoupil k namátkové kontrole hlasovacích lístků, a to tím způsobem, že prověřil všechny hlasovací lístky, jež byly označeny za neplatné. Jednalo se o hlasy 52 voličů z celkového počtu 3 867 lidí, kteří přišli k volbám (srov. počet vydaných úředních obálek), přičemž tento podíl 1,34 % není nijak mimořádný. Mezi neplatnými hlasovacími lístky soud nenašel žádný, na kterém by se vyskytovaly křížky v různých barvách nebo různých stylech psaní. Předmětná námitka proto není důvodná. V této souvislosti soud vyhodnotil jako nadbytečné provádět důkaz usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 40 A 22/2014-55, které se týkalo voleb v Bílině v roce 2014, neboť toto usnesení ve vztahu k letošním komunálním volbám nic neprokazuje a samotná skutečnost, že se určitá vada volebního procesu v minulosti vyskytla, neznamená, že se bude opakovat.

63. Soud zároveň nejprve na návrh účastníka 5) prověřil platné hlasovací lístky odevzdané pro účastníka 7) z hlediska možné shody ve volebních okrscích č. 5, 8 a 12. Navrhovatel následně vzhledem ke své nespokojenosti se zjištěními v uvedených okrscích tento požadavek vystupňoval a požadoval provést stejnou kontrolu ve všech ostatních okrscích. Soud tomuto požadavku navrhovatele vyhověl a ve všech volebních okrscích provedl kontrolu všech platných hlasovacích lístků, na kterých se nacházel alespoň jeden hlas pro účastníka 7) nebo pro některého z jeho kandidátů. Soud přitom nezjistil žádný opakující se specifický způsob křížkování, ani specifický typ psacího náčiní, který by se nějak významně opakoval. Tím se projednávaná věc podstatně odlišuje od případu řešeného navrhovatelem opakovaně zmiňovaným usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 40 A 22/2014-55, tj. od voleb v roce 2014. V jednotlivých volebních okrscích soud zkoumal i možnou shodu, pokud jde o udělené preferenční hlasy, a zjistil, že zcela shodně byly vyplněny dvojice, maximálně trojice hlasovacích lístků v každém jednotlivém volebním okrsku, což je naprosto přirozené, neboť v rodinách nezřídka dochází ke společnému vyplňování hlasovacích lístků, případně nelze vyloučit, že se páry ve svých preferencích zcela shodnou. Soud tedy nezjistil masový výskyt shodně vyplněných hlasovacích lístků, který by mohl nasvědčovat určitým nezákonným machinacím.

V. Tvrzení kupčení s hlasy voličů

64. Také ve vztahu k tomuto okruhu námitek soud upozorňuje na výše citovanou judikaturu, podle které je na navrhovateli, aby svá tvrzení o kupčení s hlasy dostatečně doložil. Soud nejprve připomíná, že před vydáním usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 11. 2018 navrhovatel k prokázání tvrzeného kupčení s hlasy navrhl jako důkazy toliko dvanáct videonahrávek, čestná prohlášení J. B., D. H., D. V. a M. K., trestní oznámení A. S., úřední záznam o vysvětlení podaném L. G. dne 30. 10. 2018, spisovou dokumentaci Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, územního odboru Teplice, a výsledky svědků D. H. a D. V. Teprve po zrušení zmíněného usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 11. 2018 nálezem Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19, začal navrhovatel společně s účastníkem 5) postupně přednášet další důkazní návrhy, mezi nimiž se teprve začaly objevovat výsledky konkrétních osob, které měly mít

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

něco do činění s údajným uplácením voličů. Pokud by zdejší soud provedl pouze důkazní návrhy, které podle názoru Ústavního soudu nepřipustně zamítl, neměl by k dispozici ani jediné svědectví osoby, která podle svého tvrzení byla uplacena. Zdejší soud však dospěl k závěru, že v řízení navazujícím na zrušovací nález Ústavního soudu již není limitován lhůtou pro vydání rozhodnutí, neboť ustavující zasedání zastupitelstva proběhlo a fungování města Bíliny není tímto soudním řízením nijak přímo ohroženo, a proto ve snaze o řádné zjištění skutkového stavu přistoupil k velmi nadstandardně rozsáhlému dokazování.

65. Na videonahrávkách předložených navrhovatelem bylo zaznamenáno dvanáct krátkých rozhovorů, přičemž pouze ve čtyřech případech byl zachycen obličej dotazovaného, a v ostatních osmi nikoli. Pořizovatelé všech nahrávek (za ně se posléze začali označovat D. H. a D. V.) se otázkami návodného charakteru vyptávali na uplácení voličů při předmětných volbách. V prvních čtyřech nahrávkách bez záběru na obličej dotazovaných tito shodně odpověděli, že byli volit volební stranu 1, tj. účastníka 2), přičemž dva z nich za to dostali každý 400 Kč a druhí dva každý 300 Kč. V dalších třech nahrávkách opět bez záběru na obličej dotazovaných tito uvedli, že byli volit volební stranu 6, tj. účastníka 7), a dostali za to každý 400 Kč. Poslední (osmá) nahrávka bez záběru na obličej zachycuje rozhovor mezi pořizovatelem nahrávky a dvěma obyvateli Bíliny (mužský a ženský hlas), kteří popisují, že při volbách bylo „cikánům“ nabízeno 300 Kč, ať jdou volit, a byli svázeni auty; peníze údajně dával blíže neoznačený M. Na první nahrávce se záběrem na obličej je zaznamenán mladší muž, který na otázky pořizovatele nahrávky odpověděl, že byl volit účastníka 2) a dostal za to 300 Kč; nabídl mu to blíže neoznačený M. Na druhé nahrávce se záběrem na obličej je zachycen muž, který se představil jako J. B. a uvedl, že pan R. starší i mladší chodí za voliči a uplácení je, aby volili jejich stranu; jemu nabídl 300 Kč, a protože se mu tato korupce nelíbí, volit nešel. Na třetí (celkově jedenácté) nahrávce se záběrem na obličej je zaznamenán muž, který se představil jako A. S. a uvedl, že mu pan M. nabídl 400 Kč, když bude volit č. 6; zda tuto částku přijal, či nikoli a zda byl volit, či nikoli, z nahrávky není zřejmé; dodal, že hlasy pro pana M. údajně nabízel i L. V. Na poslední nahrávce se záběrem na obličej je zachycen muž, který měl dostat nabídku 300 Kč za to, aby volil č. 6, nicméně volit nakonec nešel.
66. K těmto videonahrávkám se vztahují čestná prohlášení D. H. a D. V., J. B. a M. K. a dále trestní oznámení ze dne 29. 10. 2018 podané A. S. D. H. a D. V. ve společném čestném prohlášení ze dne 22. 10. 2018 uvedli, že z vlastní iniciativy pořídili nahrávky popisující situaci kolem kupčení během voleb v Bílině, přičemž touto občanskou iniciativou chtěli poukázat na praktiky, které mohly někoho poškodit a jiného zvýhodnit. Konstatovali, že všichni, kteří na nahrávkách vystupují, učinili svá prohlášení dobrovolně. Dozvěděli se například, že nějaký pan C. má dostat podporu po ovládnutí radnice od pana R., který by jej finančně podporoval přes romské sdružení. Jako osoby, které kupčení organizovaly a řídily, byli jmenovitě zmíněni pan B., C., M., C. dcera, strejda Á. z „X“ a pan R. mladší a starší. J. B. ve svém čestném prohlášení ze dne 16. 10. 2018 uvedl, že dobrovolně poskytl rozhovor o situaci kolem komunálních voleb, kdy mu volební strana 6 (pan R.) nabídla peníze, aby volil jiného kandidáta, než chtěl, a proto se voleb nezúčastnil. M. K. ve

svém čestném prohlášení ze dne 18. 10. 2018 konstatoval, že mu nabízeli 300 Kč, a proto se neúčastnil voleb, cítil korupci. A. S. v trestním oznámení ze dne 29. 10. 2018 uvedl, že mu R. M. předal 300 Kč za to, že bude volit volební stranu 6, což také učinil, a dodal, že ví o dalších dvou lidech, kteří přijali stejnou částku za stejných podmínek.

67. Tato čestná prohlášení ani ve spojení s videonahrávkami dostatečně konkrétně neprokazují, že skutečně došlo k uplácení voličů. Především je třeba si uvědomit, že videonahrávky, na nichž nejsou zachyceny ani obličeje hovořících osob (osm z celkových dvanácti), nemají prakticky žádnou vypovídací hodnotu, neboť není možné tyto osoby ztotožnit a jejich výpověď ověřit tím, že by byly vyslechnuty jako svědci; nic takového ostatně navrhovatel ani nenavrl. Devátá a dvanáctá videonahrávka sice zaznamenaly i obličeje dotyčných, nicméně ani zde nebyly k dispozici osobní údaje těchto osob a navrhovatel je ani v tomto řízení nelogicky vůbec nenavrl vyslechnout jako svědky. Soud zdůrazňuje, že je velký rozdíl, jestli dotyčný něco řekne anonymně v reakci na návodné otázky, nebo jestli přijme odpovědnost za své jednání a potvrdí tyto skutečnosti jako svědek u soudu po řádném poučení. Osoba, která se představila jako J. B., uvedla, že volit nešla, což tento potvrdil i ve svém čestném prohlášení. Ani tato nahrávka a čestné prohlášení tak nejsou způsobilé prokázat to, že by někdo přijal peníze za hlasování ve volbách. Samotnou skutečnost, že se volič rozhodne k volbám nejít, byť z důvodu nesouhlasu s nabízeným úplatkem, považuje soud za projev jeho svobodné vůle. Dotyčný volič totiž stejně tak mohl k volbám jít a svobodně odevzdat svůj hlas, aby tím snížil procento hlasů, o nichž se domnívá, že byly koupené. Jiná situace by nastala, pokud by někdo tvrdil, že přijal úplatek za to, aby se neúčastnil u voleb. To ovšem nikdo netvrdil.
68. K poslední nahrávce, na které se dotazovaný představil, soud podotýká, že A. S. neuvedl, jestli nabídnutou částku přijal a jestli byl volit. V kombinaci s jeho trestním oznámením lze usuzovat, že se tak stalo. Ze seznamu voličů ovšem soud zjistil, že A. S. vůbec volit nebyl, což vede k významnému zpochybnění trestního oznámení A. S. i videonahrávky, na které byl zachycen, společně s čestným prohlášením D. H. a D. V., kteří tuto nahrávku natočili. Současně bylo zpochybněno i čestné prohlášení M. K., že se neúčastnil voleb, protože cítil korupci. Soud totiž zjistil, že tato osoba vůbec nefiguruje v seznamu voličů, neboť – jak soud ověřil v centrální evidenci obyvatel – byl v době voleb hlášen k trvalému pobytu mimo Bílinu.
69. S přihlédnutím k návodnosti otázek pokládaných v rámci nahrávaných rozhovorů soud proto vnímá všechna dosud zmíněná čestná prohlášení i s nimi související videonahrávky a trestní oznámení A. S. jako nevěrohodné, resp. přinejmenším z části jako účelově vytvořené důkazní prostředky motivované snahou dosáhnout vyslovení neplatnosti hlasování v předmětných volbách. Tento závěr bude následně podpořen i zjištěními soudu plynoucími z některých svědeckých výpovědí.
70. Při posuzování námitky, že v průběhu voleb došlo k tzv. kupčení s hlasy, soud dále vycházel z dokumentace, kterou mu poskytla Policie České republiky, resp. z jednotlivých listin tvořících součást této dokumentace, jimiž provedl dokazování. Ani z těchto listin však soudu nevyplýval žádný kladný poznatek ohledně kupčení

s hlasy, neboť Policie České republiky neidentifikovala žádnou konkrétní osobu, jež by přijala či vydala nějaké finanční prostředky za hlasování v těchto volbách. Z předmětné dokumentace vyplynulo pouze jediné jméno osoby, které měly být v souvislosti s těmito volbami poskytnuty peníze za hlas (200 Kč), nicméně dotyčný M. T. tuto skutečnost na přímý dotaz Policie České republiky popřel a dodal, že si pouze s kamarády udělali legraci z jejich známé členky volební komise. Trestní řízení, ve kterém byly tyto skutečnosti prověřovány a jež bylo vedeno pod sp. zn. KRPU-196868/TČ-2018-040971, bylo skončeno tím, že Policie České republiky trestní věc nabízení částky 200 Kč za hlas pro určitou stranu nebo hnutí usnesením ze dne 26. 11. 2018 odložila.

71. Také v trestním řízení vedeném pod sp. zn. KRPU-196230/TČ-2018-040972 a zahájeném z podnětu R. Z., kandidáta účastníka 2) nebyly zjištěny žádné konkrétní osoby, které v předmětných volbách uplácely nebo byly upláceny. Policie České republiky v tomto trestním řízení prověřila osoby, které Mgr. R. Š., předseda účastníka 7), označil jako možné aktéry uplácení voličů, a to M. K., A. P., A. D., J. Č. a M. M., a vytěžila též M. O., aniž by získala nějaký konkrétní poznatek o uplácení. V rámci zmíněného trestního řízení policie šetřila ještě oznámení předsedy okrskové volební komise č. 11 S. P., že dne 5. 10. 2018 odpoledne dorazily do volební místnosti dvě ženy, které uvedly, že jim nějaký muž na teplickém sídlišti v Bílině sdělil, že pokud půjdou volit, dostanou peníze. Zmíněné ženy byly ztotožněny jako A. M. a H. K. a k věci uvedly, že téhož dne kolem 13:00 hodin byly na procházce na teplickém sídlišti, kde dva mladí kluci říkali lidem, že pokud půjdou k volbám do volebního okrsku v Sídlišti Za Chlumem, dostanou 400 Kč. Zmínění kluci neuváděli, koho by takto měly volit, ani kdo jim to řekne, proto se šly zeptat do volební místnosti v Kulturním domě Fontána, kde jim předseda komise odpověděl, že to tak není a že za žádné volby zapláceno nedostanou. Dotyčné kluky popsaly jako feťáky, jeden z nich se měl jmenovat R., současně označily svědkyni A. Š. Ta policii potvrdila, že dva mladíci na sídlišti nabádali lidi, aby šli volit do Sídliště Za Chlumem, kde za to dostanou 400 Kč. Neřekli přitom, jakou stranu mají lidi volit ani kdo tyto peníze voličům vyplatí. A. Š. uvedla, že ví, že prodávání hlasů je trestné, proto nikam nešla. Oba mladíci podle ní vypadali jako feťáci, jeden z nich by měl být J. R., druhého neznala. J. R. se policejní hlídce nepodařilo vypátrat. Dne 30. 1. 2019 Policie České republiky tuto trestní věc usnesením odložila.
72. Třetí trestní řízení, ze kterého soud čerpal informace, bylo zahájeno trestním oznámením L. G. ze dne 11. 10. 2018 a vedeno pod sp. zn. KRPU-200833/TČ-2018-040971. L. G. poukázala na pohyb osob v budově Domu dětí a mládeže jakožto sídle okrskové volební komise č. 10, na podezřelou manipulaci se zabezpečovacím systémem budov, v nichž se nacházejí volební místnosti, na složení volebních komisí zčásti z osob, které nominoval neznámo kdo, a na podezření na kupčení s hlasy. Dodala, že v noční době z 5. na 6. 10. 2018 měla neznámá osoba vstoupit do budovy základní školy v Lidické ulici, kde byl volební okrsek č. 6. Mělo podle ní docházet též k předávání občanských průkazů mezi osobami, a volit tak chodili jiní lidé, než komu doklady totožnosti patřily. Konkrétní zdroje svých informací neoznačila, dozvídala se to od náhodných lidí postupem času. Dne 30. 10. 2018

doplnila, že D. G. a R. G. měli nabízet lidem úplatu za to, že na kameru řeknou, že jim někdo z volební strany – účastníka 5) nabízel peníze. Policie České republiky vyslechla V. M., místopředsedu okrskové volební komise č. 10, který uvedl, že volby nebyly narušeny, a R. B., strážníka Městské policie Bílina, který měl noční službu z 5. na 6. 10. 2018 jako hlídka PCO a dohled nad volbami a konstatoval, že v souvislosti s volbami neměli žádné oznámení, neřešili žádnou věc související s volbami, nevykazovali žádnou osobu z volební místnosti, ani neprověřovali neoprávněný vstup do volební místnosti. Policie České republiky dále vytěžila D. G. a R. G., kteří popřeli údajné nabízení úplatky za rozhovor na kameru. Naopak M. K. potvrdila, že ji a její příbuzné R. a D. J. oslovil R. G., že jim dá 1 000 Kč za anketu, že se nechaly uplatit od účastníka 5). Policie České republiky dále vytěžila A. S., který uvedl, že po volbách byl na ulici osloven kluky ve věku asi 30 let (Romy) s tím, jestli si nechce vydělat 300 Kč za to, že na kameru řekne, že dostal před volbami peníze za to, že bude volit určitou stranu (asi č. 6), což nebyla pravda; reportáž byla natočena, peníze dostal. D. V. Policii České republiky sdělil, že s některými lidmi natočil video, kde řekli, že dostali peníze za volby, považoval za občanskou povinnost to natočit. Materiály předal L. G., neuměl vysvětlit proč ne policii. Natáčel s D. H., nedostali to jako zakázku, dělali to ze své vůle. Na otázku, jestli někdo z natáčených dostal odměnu, D. V. odpověděl, že s jedním byli na kávě a že neví, jestli jim něco dával D. H., ale nevylučuje to. Policie České republiky vytěžila také M. K., který uvedl, že D. H. mu nabídl si vydělat 500 Kč, když řekne na kameru, co budou chtít. Odvedl jej za D. V., který udělal video. Chtěli, aby řekl, že dostal peníze za to, že půjde někoho volit. Udělal to, ale nakonec mu dali jen 100 Kč, protože se jim něco nezdálo. Dodal, že je trvale hlášen v „X“, proto nemohl volit v Bílině, ale to oni neřešili. Dne 8. 2. 2019 Policie České republiky tuto trestní věc odložila. Stížnost L. G. proti usnesení o odložení věci byla zamítnuta usnesením Okresního státního zastupitelství v Teplicích ze dne 14. 5. 2019, č. j. ZN 3918/2018-7. Z tohoto popisu je podle soudu zřejmé, že ani v této věci Policie České republiky nezískala žádný konkrétní poznatek o konkrétní osobě, který uplácela nebo byla uplácena ve volbách.

73. Na tomto místě soud dodává, že pro úplnost si vyžádal také informace o tom, jak byla vyřízena trestní oznámení A. S. a T. H. Obě tato trestní oznámení, byť byla podána v Ústí nad Labem, řešilo z důvodu věcné a místní příslušnosti Okresní státní zastupitelství v Teplicích, které přípisem ze dne 10. 5. 2019, č. j. ZN 200/2018-11, ZN 184/2018-8, sdělilo, že obě trestní oznámení byla odložena, neboť nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by odůvodňovaly závěr, že byl spáchán trestný čin.
74. Dále se soud zaměřil na hodnocení výpovědí jednotlivých svědků. Především soud shledal zcela irelevantní svědeckou výpověď R. D., který se toliko od svých klientů dozvěděl, že slyšeli o jiných osobách, jimž byly poskytnuty peníze za hlas ve prospěch účastníka 7). Z této výpovědi soud nezjistil žádné konkrétní informace o případném kupčení s hlasy. Podobně irelevantní je podle názoru soudu i výpověď svědka J. G., který pouze reprodukoval to, co slyšel od jiných, aniž by sám byl přímým svědkem uplácení nějakého voliče.

75. Svědek R. M., který ve volbách kandidoval a byl volit, připustil, že vyzýval členy své rodiny a blízké známé, aby se účastnili voleb, avšak jiné aktivity ve snaze vylepšit volební výsledek své volební strany nečinil. Žádné nepravosti kolem voleb nezpozoroval, o kupčení s hlasy neslyšel a není mu nic známo o tom, že pan Strýček jej označil za osobu, která měla uplácat voliče. Tuto svědeckou výpověď vyhodnotil soud jako věrohodnou, neboť svědek skutečně ve volbách kandidoval a byl volit a A. S. při výslechu u soudu potvrdil, že jeho dřívější prohlášení o tom, že R. M. uplácel voliče, není pravdivé. Jediný další svědek, který se zmínil o možném uplácení voličů ze strany R. M., byl J. G., jenž ovšem následně přiznal, že R. M. ani nikoho jiného neviděl uplácat, pouze o údajném uplácení ze strany R. M. dvakrát slyšel v taxíku od zákazníků. Takovouto zprostředkovanou a nekonkrétní informaci nepokládá soud za relevantní a uzavírá, že důvěřuje tvrzení R. M., který jakoukoli svou aktivitu související s možným kupčením vyloučil.
76. Ve vztahu k výpovědím svědků, kteří současně poskytli nějaká čestná prohlášení, soud předesílá, že samotné čestné prohlášení slouží soudu především jako podklad pro zhodnocení, zda má danou osobu vyslechnout jako svědka, či nikoli. V případě rozporu mezi svědeckou výpovědí a obsahem čestného prohlášení bude mít zpravidla přednost svědecká výpověď, neboť tu svědek činí po náležitém poučení ze strany soudu o nutnosti vypovídat pravdu, nic nezamlčovat a o možných trestněprávních následcích spojených s křivou svědeckou výpovědí. Soud dodává, že ani úředně ověřený podpis na čestném prohlášení nijak nezvyšuje jeho věrohodnost, neboť pouze potvrzuje, že uvedená osoba toto prohlášení podepsala, aniž by cokoli vypovídal o pravdivosti či správnosti obsahu podepsané listiny.
77. Soud předesílá, že čestná prohlášení P. J., J. Č., P. O. a T. L. se na základě soudem zjištěných skutečností ukázala nepravdivými, neboť P. J., J. Č. a T. L. ve svých prohlášeních tvrdili, že se účastnili předmětných voleb a dostali finanční odměnu za hlas odevzdaný volební straně 6, ačkoli ze seznamu voličů vyplynulo, že ani jeden z nich volit nebyl, když T. L. dokonce ani nebyla oprávněnou voličkou, neboť v době voleb byla k trvalému pobytu hlášena v Teplicích, jak si soud ověřil z centrální evidence obyvatel. P. O. pak ve svém čestném prohlášení tvrdil, že on sám uplácel voliče, což ovšem ve své svědecké výpovědi popřel.
78. V případě P. J., který i ve své svědecké výpovědi uváděl, že byl uplacen a byl volit, soud konstatuje, že tato svědecká výpověď je zcela nedůvěryhodná, neboť obsah seznamu voličů svědkovo tvrzení jednoznačně vyvrací, když dotyčný svědek volit nebyl, a také údajný uplácející B. Š. ve své výpovědi odmítl, že by kohokoli uplácel, a popřel, že by P. J. znal. Dalším důvodem nevěrohodnosti svědecké výpovědi svědka P. J. je skutečnost, že za uplacené voliče označil svou matku a jejího manžela, kteří to ovšem shodně popřeli a kteří navíc podle zjištění soudu rovněž nebyli volit. Nevěrohodnost tohoto svědka podtrhuje i fakt, že na údajném předvyplněném hlasovacím lístku, který měl údajně obdržet od B. Š., byla volební strana 6 zaškrtnuta fajfkou, nikoli křížkem, což by tento hlas činilo neplatným a zcela popíralo smysl samotného tvrzeného uplacení P. J. za hlas ve prospěch volební strany 6.
79. J. Č. ve své svědecké výpovědi potvrdil zjištění soudu, že nebyl volit a že jeho čestné prohlášení se nezakládá na pravdě. Zároveň vypověděl, že za sepis tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

prohlášení mu D. V. slíbil 500 Kč, které mu ovšem nevyplatil. Výpověď svědka J. Č. vyhodnotil soud v kontextu dalších svých zjištění (nepravdivost dalších čestných prohlášení shromážděných D. V., obsah výpovědi P. O. apod.) jako věrohodnou. Na tomto závěru soudu nic nemění ani samotná nepravdivost svědkem J. Č. sepsaného čestného prohlášení, neboť ten se k ní zcela bez vytáček přímo přiznal a vysvětlil okolnosti, za kterých k tomu došlo.

80. Také P. O. ve své svědecké výpovědi potvrdil, že obsah jeho čestného prohlášení je smyšlený, uvedl, že on nikoho neuplácel, smyšlená jsou i jména údajně uplacených osob, což věděl i D. V., se kterým text prohlášení vymýšleli. Tuto výpověď svědka P. O. vyhodnotil soud v kontextu ostatních svých zjištění (nepravdivost dalších čestných prohlášení shromážděných D. V., obsah výpovědi J. Č. apod.) jako věrohodnou. Na tomto závěru soudu nic nemění ani samotná nepravdivost svědkem P. O. sepsaného čestného prohlášení, neboť ten se k ní zcela bez vytáček přímo přiznal a vysvětlil okolnosti, za kterých k tomu došlo.
81. V kontextu zjevné nepravdivosti uvedených čtyř čestných prohlášení (P. J., J. Č., P. O. a T. L.) a s přihlédnutím ke zjištěné nepravdivosti čestného prohlášení M. K. a trestního oznámení i videonahrávky A. S., kdy na vyhotovení či shromáždění všech těchto zpochybněných dokumentů a záznamů se podílel D. V., vyvstaly soudu pochybnosti také o pravdivosti čestných prohlášení J., R. a R. S. a J. C., která byla vyhotovena ve stejné době jako čestná prohlášení J. Č., P. O. a T. L. a na jejichž zajištění pro potřeby účastníka 5) se zjevně rovněž podílel D. V. Vzhledem k tomu, že obsah těchto čestných prohlášení nebyl svědeckými výpověďmi S. a J. C. přímo vyvrácen či zásadně zpochybněn, soud se dále zabýval výpověďmi těchto svědků.
82. Svědkové J. S., R. S., R. S. a J. C. tvořili v době voleb dohromady rodinu, kdy J. S. je matkou R. a R. S. a současně partnerkou J. C. Vzhledem k tomu, že všichni tito svědkové tvrdili, že prožili události související s předmětnými volbami společně, soud se zaměřil na porovnání jejich výpovědí, aby vyhodnotil jejich věrohodnost. Všichni shodně vypověděli, že v den voleb potkali staršího prošedivělého muže, který je oslovil, zda v Bílině nechtějí něco změnit k lepšímu. Shodli se také na tom, že je tento pán přesvědčil, aby šli volit s tím, že použijí hlasovací lístky, které jim tento pán předá. To také všichni učinili a shodně až ve volební místnosti za plentou zjistili, že na hlasovacím lístku, který každý z nich od pána obdržel, je zaškrtnuta volební strana 6. S. dále tvrdili, že byli volit svobodně a dopředu netušili, že jim pán po odvolení za to dá peníze. Na rozdíl od nich J. C. uvedl, že pán již předem mluvil o tom, že jim následně každému dá 400 Kč. V této souvislosti ovšem spatřuje soud ve výpovědi samotného J. C. podstatný rozpor, neboť dotýčný svědek bez jakéhokoli logického důvodu dále tvrdil, že se po převzetí peněz později otočil, aby je vrátil, ale pána již neviděl. Pokud totiž svědek na jedné straně tvrdil, že by bez příslibu odměny nevolil podle požadavku dotýčného pána, je z pohledu soudu nepochopitelné, proč chtěl chvíli po převzetí peněz tyto pánovi vrátit. Soud proto dospěl k závěru, že důvěryhodnější je verze příběhu předestřená S., kteří navíc všichni tři shodně uvedli, že dopředu nikdo z nich nevěděl, že později za hlasování dostanou peníze. Soud proto volbu provedenou svědky S. považuje za svobodnou, resp. neovlivněnou finanční odměnou. Soud rovněž nepřehlédl, že svědek J. C. tvrdil, že hlasovací lístek vhodil do urny v obálce, kterou dostal od zmíněného

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

pána. To by ovšem znamenalo, že jeho hlasovací lístek musel být vyhodnocen jako neplatný, neboť nebyl vložen v úřední obálce. Z tohoto pohledu pak ani případné uplacení tohoto svědka nemůže mít žádný vliv na zákonnost voleb či hlasování, neboť jeho hlas nebyl platný. Obdobně vypověděla také svědkyně R. S., která rovněž do volební urny vhodila obálku, již dostala od pána. Ani její hlas proto není platný a ani případné uplacení této svědkyně nemohlo mít žádný vliv na zákonnost voleb či hlasování. Soud pochopitelně nepřehlédl, že se svědkové navzájem rozcházel v tom, zda v okamžiku, kdy potkali dotyčného pána, šli nakupovat, či přímo volit, nicméně tento rozpor nepokládá soud za zásadní, neboť vzhledem k blízkosti volební místnosti a obchodu to každý ze svědků mohl vnímat jinak. Roli mohl hrát i časový odstup, který mohl některé skutečnosti v paměti některých svědků zkreslit, což patrně bude i případ R. S., který se ve výpovědi odchýlil od ostatních členů rodiny i od svého čestného prohlášení a tvrdil, že dostal 300 Kč, ačkoli ostatní mluvili o 400 Kč. Soud dále porovnal obsah svědeckých výpovědí s obsahem čestných prohlášení těchto svědků a shledal, že v případě J. S. a R. S. z čestných prohlášení nevyplývá, že by dopředu věděli o tom, že za hlasování dostanou peníze, tudíž jejich výpovědi korespondují s čestnými prohlášeními. Naopak R. S. a J. C. v čestných prohlášeních uvedli, že jim dotyčný muž řekl, že za odvolení pak něco dostanou. Soud nicméně opakuje, že ani jeden z těchto svědků neodevzdal platný hlas, a proto nemá smysl tyto okolnosti blíže zkoumat. Soud tedy uzavírá, že svědecké výpovědi S. a J. C. neprokázaly relevantní ovlivnění volebního výsledku prostřednictvím uplacení voličů.

83. Poté soud přistoupil k hodnocení svědecké výpovědi B. Š., který popřel, že by v předmětných volbách uplácel voliče, a dodal, že na volby zapomněl a volit nebyl. K nařčení z uplacení výslovně uvedl, že P. J. nezná. Svědkovo tvrzení, že nebyl volit, koresponduje se zjištěním soudu ze seznamu voličů. Soud dále podotýká, že pouze P. J., jehož výpověď soud vyhodnotil jako zcela nedůvěryhodnou, tvrdil, že B. Š. uplatil jeho a dále J. F. a V. F., což tito dva popřeli. Soud proto shledal, že svědecká výpověď B. Š. neodporuje žádné jiné důvěryhodné svědecké výpovědi, a proto ji také hodnotil jako důvěryhodnou.
84. V případě svědků F. nemá soud pochybnost o tom, že nebyli v těchto volbách uplacení, což oba potvrdili. Toto zjištění koresponduje i s vyjádřením B. Š., který rezolutně popřel, že by kohokoli uplácel. Dílčí pochybnost o věrohodnosti svědků F. soudu vyvstala v souvislosti s tím, že oba tvrdili, že byli volit, ačkoli podle seznamu voličů tomu tak nebylo. Oba však následně připustili, že si mohli splést tyto volby s jinými, případně že možná si cestu k volbám rozmysleli. Soud proto jejich výpovědím spíše důvěřuje. I kdyby tomu tak nebylo, informace o údajném uplacení těchto dvou svědků vycházela výlučně od P. J., kterého soud vyhodnotil jako zcela nedůvěryhodného. Proto lze bez ohledu na důvěryhodnost samotných svědků F. uzavřít, že v jejich případě nebylo uplacení prokázáno.
85. Svědkyni L. G. hodnotí soud jako věrohodnou, neboť tato není v rozporu s výpověďmi jiných svědků vyjma D. V., kterého soud již s ohledem na výše uvedené hodnotí jako zcela nedůvěryhodného. Soud nemá důvod pochybovat o pravdivosti tvrzení L. G., že navrhovatel poskytl D. H. i D. V. své telefonní číslo, a oni mu pak posílali přes mobilní telefon jednotlivé videonahrávky stejně tak, jako

je posílali i samotné L. G. K její výpovědi soud dále poznamenává, že jinak nepřináší žádné relevantní údaje, neboť tato svědkyně rovněž všechny informace získala toliko zprostředkovaně a zpravidla nebyla schopna ani uvést jejich zdroj.

86. Z pohledu soudu je naprosto klíčové posouzení svědecké výpovědi D. V., který hrál významnou roli v procesu sběru důkazních prostředků pro toto soudní řízení. Jak již soud naznačil, tohoto svědka pokládá za výrazně nedůvěryhodného, neboť se podílel na shromažďování i tvorbě čestných prohlášení jiných osob, která se ukázala nepravdivými, svědek P. O. o D. V. výslovně uvedl, že věděl o smyšlenosti jimi společně vytvářeného čestného prohlášení, svědek J. Č. popsal, že mu D. V. nabídl 500 Kč za čestné prohlášení, že za úplatek 500 Kč volil volební stranu 6, svědkyně L. G. zpochybnila tvrzení D. V., že se s navrhovatelem nebavili o volbách a že jí v roce 2019 předal další videonahrávky, a konečně svědek A. S. zpochybnil tvrzení D. V., že A. S. v souvislosti s volbami nedostal žádnou odměnu. Soud při hodnocení důvěryhodnosti D. V. nepřehlédl ani to, jak návodně byly formulovány otázky na jednotlivé nahrávané osoby, a má významné pochybnosti o tom, že D. V. skutečně postupoval bez konkrétního zadání od jiné osoby, neboť z ručně psaného čestného prohlášení D. V. vyplývá, že tento má významné potíže s pravopisem, vynechává písmena a text formuluje po stylistické stránce velmi neobratně, z čehož vyplývá otázka, zda skutečně všechna jím popisovaná jednání byla „z jeho hlavy“. K případnému argumentu, že jeho postupy řídil D. H., soud připomíná, že ten krátce po volbách opustil Českou republiku (což bylo také důvodem sepsání jejich společného čestného prohlášení ze dne 22. 10. 2018 a současně též znemožnilo vyslechnutí této osoby soudem) a další kroky při opatrování důkazních prostředků pro toto soudní řízení již D. V. činil bez D. H.
87. Pokud jde o svědka A. S., soud si je vědom toho, že tento svědek nepravdivě vypovídal o tom, že byl uplaceným voličem ze strany R. M., a to jak ve videonahrávce pořízené D. H. a D. V., tak dokonce na Okresním státním zastupitelství v Ústí nad Labem, kde do protokolu učinil trestní oznámení obsahující nepravdivé údaje. Soud nicméně zohlednil okolnosti, za kterých A. S. nepravdivé údaje uváděl, a jeho zcela zjevnou motivaci k takovému jednání, kterou byla slíbená a vyplacená finanční odměna ze strany D. H. a D. V. Soud má dále za to, že svědek A. S. po peripetiích, které zažil v souvislosti s předmětnými volbami a svými nepravdivými prohlášeními, prošel určitou katarzí a před soudem, pokud jde o základní skutečnosti, vypovídal podle pravdy. Soud nepřehlédl, že svědek měl problém s časovými údaji a veškeré popisované události soustředil do jednoho dne, nicméně tato skutečnost podle názoru soudu nezpůsobuje celkovou nevěrohodnost daného svědka, neboť je spíše odrazem svědkovy zkreslené představy o plynutí času. Soud zdůrazňuje, že tvrzení A. S., že mu ještě před volbami byla nabídnuta částka 1 000 Kč za to, že bude po Bílině rozhlašovat, že volby byly zmanipulované v důsledku uplácení voličů, pokládá za pravděpodobné.
88. Z výpovědi svědka T. K. vyplynuly podle názoru soudu dvě podstatné informace, a to údaje o uplacené voličce L. J. a tvrzení o tom, že zaznamenal, jak se L. bavila se svou kamarádkou, která za svůj hlas dostala jinou – menší částku. Z hlediska kupčení s hlasy přitom nemá význam, že byla svědkovi nabídnuta odměna za nepravdivé prohlášení o tom, že byl uplacen. Soud rovněž nehodlá spekulovat o

tom, zda D. v kšiltovce, který taková prohlášení sbíral, byl ve skutečnosti D. V., či nikoli. Ze srovnání svědecké výpovědi T. K. a L. J. pak podle soudu plyne dílčí rozpor spočívající v tom, že L. J. tvrdila, že dalším uplaceným voličem byl jejich společný známý J. E., o němž se T. K. nezmínil, zatímco T. K. vypovídal o L. uplacené kamarádce, kterou zase nezmínila L. J. Tento dílčí rozpor však není způsobilý znevěrohodnit výpověď svědkyně L. J., která je tak podle soudu jedinou věrohodnou svědkyní, která v tomto soudním řízení řádně popsala, že byla v předmětných volbách uplacená, když dostala 500 Kč za to, že dala hlas volební straně 6. Kupčení s hlasy se tak prokázalo pouze v jednom jediném případě.

89. Na základě takto zjištěného skutkového stavu soud přistoupil k právnímu posouzení věci. Podle § 60 odst. 2 volebního zákona platí, že *„[n]ávrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování.“* Z citovaného ustanovení vyplývá, že návrh na neplatnost hlasování je důvodný při splnění třech předpokladů, kterými jsou protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitou volební stranu nebo její jednotlivé kandidáty, jakož i to, že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek hlasování, a to hrubým způsobem. Protizákonnost musí dosahovat takové intenzity, že je možno důvodně předpokládat odlišné výsledky voleb, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo (tzv. „zatemnění“ volebního výsledku). Tyto jednotlivé předpoklady pro vyslovení neplatnosti voleb či hlasování ve volbách, které formuloval Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, publ. pod č. 354/2004 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, musí být splněny kumulativně. To znamená, že pokud kterýkoli z těchto předpokladů nenastal či nebyl prokázán, není možné návrhu vyhovět.
90. Soud zdůrazňuje, že k tomu, aby bylo možné konstatovat, že došlo k nepřípustnému kupčení s hlasy voličů, by muselo být prokázáno, že konkrétní voliči obdrželi určitou finanční částku nebo jinou konkrétní výhodu za to, že volili určitou volební stranu nebo konkrétního kandidáta, nebo za to, že se voleb neúčastnili. K tomu, aby případné kupčení s hlasy mohlo ovlivnit výsledek hlasování (a to hrubým způsobem), by podle názoru soudu muselo být takové jednání prokázáno nikoli v jednotkách případů, nýbrž ve větším počtu. Nic takového se však v projednávané věci nestalo, když byl prokázán toliko jeden takový případ. To znamená, že navrhovatel neunesl důkazní břemeno ohledně jím tvrzeného porušení volebního zákona, které je nezbytnou podmínkou pro vyhovění návrhu. Za situace, kdy nebylo prokázáno porušení volebního zákona, které by mohlo hrubým způsobem ovlivnit výsledek hlasování, nemůže být podaný návrh na neplatnost hlasování úspěšný.
91. Směřem k navrhovateli soud podotýká, že soudy ve volebním soudnictví nemají být aktivistické a mohou do voleb či hlasování zasahovat jen velmi omezeně. Tomu odpovídá i zpřísnění právní úpravy, které nastalo s účinností od 1. 1. 2017, kdy namísto podmínky porušení zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb či hlasování, byla zavedena podmínka porušení zákona způsobem, který **hrubě**

ovlivnil výsledky voleb či hlasování (srov. znění § 60 odst. 2 a 3 volebního zákona do 31. 12. 2016 a od 1. 1. 2017). Soud tedy není oprávněn zasahovat do výsledků voleb kvůli dílčím porušením zákona, a to včetně případného kupčení s hlasy v malém rozsahu. Je proto třeba klást zásadní důraz na prevenci podobných jednání prostřednictvím zvýšeného dohledu Policie České republiky a řádného a včasného oznamování všech relevantních skutečností orgánům činným v trestním řízení.

92. Na tomto místě soud oceňuje aktivitu Policie České republiky v období před volbami i v jejich průběhu, neboť tato aktivita podle názoru soudu přispěla k minimalizaci množství incidentů v průběhu voleb do Zastupitelstva města Bíliny. Skutečnost, že možné kupčení s hlasy nebylo v tomto soudním řízení prokázáno, když pouze jedna svědkyně věrohodně vypověděla, že byla uplácena, pochopitelně nic nemění na tom, že takové jednání je protiprávní a jeho případným aktérům hrozí trestní postih. Posouzení konkrétního jednání jednotlivých osob, které se na tvrzeném kupčení s hlasy měly podílet, však nepřísluší volebnímu soudu, nýbrž orgánům činným v trestním řízení.

VI. Další důkazní návrhy

93. Soud především konstatuje, že kromě výše uvedených svědků, kteří byli v řízení vyslechnuti, měl záměr provést dokazování ještě výslechem svědků D. H., J. B. a T. L. Všichni tito svědci se na základě řádně doručeného předvolání nedostavili k jednání soudu, proto soud následně učinil pokus o jejich předvedení Policií České republiky, a to u každého z nich hned dvakrát. Tyto pokusy však nebyly úspěšné, když Policie České republiky ve vztahu k D. H. a J. B. zjistila, že se aktuálně zdržují mimo území České republiky (první z nich dlouhodobě ve Velké Británii, druhý pak údajně pracuje v Německu), a T. L. se jí vůbec nepodařilo dohledat. Výslech těchto svědků tudíž nebylo možné zrealizovat.
94. Z navržených důkazů soud provedl ještě přehrání videozáznamu z flashdisku předloženého volebním zmocněncem účastníka 5) společně s jeho vyjádřením ze dne 15. 4. 2019, přičemž shledal, že tento videozáznam zachycuje vyjádření Z. R. pro televizi Prima, na které navazuje videonahrávka rozhovoru D. H. či D. V. s A. S. Tento důkaz podle názoru soudu nepřinesl žádný pro dané řízení relevantní nový poznatek.
95. Soud dále účastníky řízení seznámil se sdělením Českého statistického úřadu ze dne 26. 10. 2018, č. j. CSU-03188/2018-03, které popisuje, jak by se změnily celkové výsledky voleb v případě, že by nebyly započítány výsledky z některých volebních okrsků. Soud nicméně zdůrazňuje, že toto sdělení by mělo význam v případě, že by se v některých volebních okrscích prokázala rozsáhlejší porušení volebního zákona, což ovšem nenastalo. Proto také nevyvstala potřeba zjišťovat, jak by případné nezapočítání výsledků hlasování z některých volebních okrsků ovlivnilo celkový výsledek voleb.
96. V souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. soud pro nadbytečnost neprovedl dokazování čtením úředního záznamu o podaném vysvětlení č. j. KRPU-200833-18/TČ-2018-040971, úředního záznamu Policie České republiky ze dne 26. 11. 2018 o podání vysvětlení M. K. a usnesení z ustavujícího zasedání Zastupitelstva města Bílina konaného 21.

11. 2018, přezkoumáním záznamu kamer umístěných v uzavřeném nádvoří radnice ve vztahu k volební místnosti okrsku č. 1, záznamy hovorů B. Š. a videozáznamem z roku 2014 pořízeným Transparency International. Soud podotýká, že první dva dokumenty tvoří součást policejní dokumentace, která byla soudu předložena a již soud provedl důkaz, a proto shledal nadbytečným takové dokazování opakovat. Usnesení z ustavujícího zasedání Zastupitelstva města Bílina konaného 21. 11. 2018 nemá podle názoru soudu žádnou relevanci ve vztahu k předmětu řízení, je otázka platnosti, či neplatnosti hlasování ve volbách. Soud dále poznamenává, že ve vztahu k navrženému přezkoumání záznamu kamer umístěných v uzavřeném nádvoří radnice, kde je výstup z výtahu a zadní vstup do prostor, kde byla volební místnost okrsku č. 1, navrhovatel neuplatnil vůbec žádné tvrzení, a proto je tento důkazní návrh naprosto irelevantní. Videozáznam z roku 2014 pořízený Transparency International soud jako důkaz neprovedl, protože předmětem soudního přezkumu v této věci nebyly volby v roce 2014, nýbrž v roce 2018.
97. Pokud jde o záznamy hovorů B. Š., soud má za to, že účastníkovi 5), který tento důkaz navrhl, šlo o záznamy z doby konání voleb. K tomu soud poukazuje na § 97 odst. 3 věty první zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů je právnická nebo fyzická osoba zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací povinna uchovávat po dobu 6 měsíců provozní a lokalizační údaje, které jsou vytvářeny nebo zpracovávány při zajišťování jejích veřejných komunikačních sítí a při poskytování jejích veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že telefonní operátor v současné době nemá povinnost uchovávat údaje z října 2018, tudíž není v možnostech soudu navržený důkaz provést. Soud navíc podotýká, že dosavadní dokazování nijak relevantně nezpochybnilo věrohodnost tvrzení B. Š., a proto mu nevznikla potřeba tuto prověřovat.
98. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování ani výsledkem svědků D. J., M. K., O. B., Ing. L. K., J. M., členů okrskové volební komise č. 5 mužského pohlaví a výsledkem navrhovatele, a to pro nadbytečnost. Ve vztahu k D. J. a M. K. soud z policejní dokumentace zjistil, že v trestním řízení vypovídaly k tomu, že je R. G. oslovil, že jim dá 1 000 Kč za anketu, že se nechaly uplatit od účastníka 5). Takovéto dokazování je podle názoru soudu z hlediska tzv. kupčení s hlasy irelevantní. Výslech svědků O. B. a Ing. L. K. navrhovatel původně navrhl k prokázání údajného porušení zákona při přípravě voleb v důsledku absence podpisů starosty města na některých listinách. Tímto důkazním návrhem se soud zabýval výše. Navrhovatel následně až při jednání konaném dne 16. 9. 2019 nově začal tvrdit, že tito svědkové by mohli vypovídat i k uplácení voličů. Soud nicméně zastává názor, že není třeba vyslýchat svědky, kteří nebyli přímo účastni uplácení, ať již v pozici voliče, či korupčníka. Výslech svědkyně J. M. pokládá soud rovněž za nadbytečný, neboť neshledává potřebu prověřovat pravdivost tvrzení jejího partnera B. Š. Výslech členů okrskové volební komise č. 5 mužského pohlaví měl sloužit k ověření, zda byl V. F. volit, či nikoli. Toto zjištění by podle názoru soudu nijak nepřispělo k prokázání kupčení s hlasy, a proto soud neshledal potřebu tento

důkaz provádět. K navrženému výsledku navrhovatele soud poznamenává, že navrhovateli nic nebránilo, aby své poznatky soudu sdělil kdykoli v průběhu řízení v ústní či v písemné formě, a proto soud vyhodnotil tento důkazní návrh jako zcela nadbytečný, když navíc pouhé tvrzení jakéhokoli účastníka řízení nemá žádnou důkazní hodnotu.

99. K návrhu na provedení dokazování výsledkem svědků J. E. a jeho manželky soud konstatuje, že ačkoli z výpovědi L. J. vyplynulo, že se může jednat o další uplacené voliče, soud dospěl k závěru, že další dokazování již provádět nebude. Soud především konstatuje, že tato metoda postupného navrhování dalších a dalších svědků na základě skutečností, které vyplynou z provedených výsledků, ve své podstatě vede k tomu, že by toto soudní řízení nikdy nemohlo být skončeno, neboť každý svědek může uvést, že slyšel o někom, kdo mohl být ve volbách uplacen. Soud dále připomíná, že navrhovatel v době podání návrhu, resp. i v době vydání později zrušeného usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 11. 2018, nenavrl žádného konkrétního svědka, který by byl přímo účasten uplacení v předmětných volbách, a za celé téměř jeden rok probíhající řízení se mu podařilo prokázat uplacení pouze jedné jediné voličky, což rozhodně nemůže vést k naplnění podmínky ovlivnění výsledku hlasování hrubým způsobem. I kdyby navržení svědkové J. E. a jeho manželka případně potvrdili, že byli v předmětných volbách uplaceni, vedlo by to pouze k tomu závěru, že bylo prokázáno uplacení voličů ve třech případech, což stále nemůže znamenat ovlivnění výsledku hlasování hrubým způsobem. Soud proto dospěl k závěru, že tito dva navržení svědkové nemohou přinést relevantní změnu zjištěného skutkového stavu, a proto návrh na provedení důkazu jejich výsledkem vyhodnotil jako nadbytečný.

VII. Shrnutí

100. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že se navrhovateli nepodařilo prokázat tvrzená porušení volebního zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování. Z dosavadního průběhu soudního řízení totiž jednoznačně vyplývá, že se v případě možného uplacení voličů vždy jednalo o jednotlivce, což je sice porušením volebního zákona, avšak nikoli v intenzitě potřebné k tomu, aby soud mohl vyhodnotit návrh jako důvodný.
101. Soud dále nepřehlédl, že již před konáním předmětných voleb se po Bílině začaly šířit informace o tom, že bude docházet k uplacení voličů, které se po uskutečnění voleb plynule přelily v tvrzení, že voliči byli masivně uplaceni. Tato tvrzení jsou podle názoru soudu v naprosto zásadním kontrastu s tím, že navrhovatel reálně prokázal uplacení pouze jedné jediné voličky. Soud zároveň poznamenává, že například svědek A. S. hovořil o tom, že měl dostat 1 000 Kč za to, aby ještě před volbami začal šířit informace o jejich ovlivnění uplacením voličů, což je pochopitelně ideální prostředí pro to, aby následně každý mohl říct, že o uplacení voličů slyšel. Svědkové J. Č. a T. K. vypověděli, že byli finančně motivováni k tomu, aby po volbách zpětně prohlásili, že byli uplaceni. To všechno společně s aktivitami D. V. a informacemi předávanými například mezi taxikáři nebo po hospodách a barech přispělo k šíření atmosféry celkové nedůvěry ve výsledky předmětných voleb, kdy každý sice na jednu stranu slyšel o tom, že někdo byl ve

volbách uplacen (případně že „se uplácelo“), ovšem nikdo až na ojedinělé výjimky nebyl schopen označit konkrétní osobu, která uplacená byla. Paradoxem tak zůstává, že se ono domnělé masivní uplácení vůbec neprokázalo.

102. Podle názoru soudu zároveň nelze automaticky dospět k závěru, že volby ovlivňoval ten, v jehož prospěch uplacení voliči hlasovali. Soud připomíná, že ani v případě voleb v roce 2014, natožpak v případě voleb v roce 2018 nebylo prokázáno, kdo konkrétně byl za uplácení voličů odpovědný, a proto nelze tvrdit, že to byl účastník 7), jak se snaží dovodit navrhovatel. Soudem nalezené neplatné hlasovací lístky označené fajfkou či kroužkem namísto křížku pak nasvědčují i teoretické možnosti, že někdo chtěl vytvářet u voličů oslovených s nabídkou finanční odměny za vhození takto nesprávně upravených hlasovacích lístků dojem, že dochází k jejich uplácení ve prospěch určité volební strany, aniž by však takový hlas byl platný, a aniž by tím mohlo dojít k jakémukoli ovlivnění výsledku voleb.
103. Pokud navrhovatel klade důraz na právo každého voliče svobodně se rozhodnout, zda bude volit a jaké volební straně dá svůj hlas, je pro soud nepochopitelné, že se tak intenzivně vymezoval proti postupu členů okrskové volební komise č. 8, kteří v důsledku podezření na manipulaci s voliči prostřednictvím předvyplněných hlasovacích lístků těmto voličům vydávali lístky nové, a tím jim umožnili se skutečně svobodně rozhodnout, jak se svými hlasy naloží. Podle přesvědčení soudu by navrhovatel měl tento postup respektovat, byť se týkal hlasovacích lístků předvyplněných ve prospěch účastníka 5), neboť ve vztahu k jakékoli jiné volební straně by tento postup za podobných okolností nepochybně uvítal.
104. Za významné pro celkové vyhodnocení návrhu navrhovatele považoval soud také zapojení osoby D. V. do shromažďování a zejména účelového vytváření nepravdivých důkazů o údajném uplácení voličů. Soud zdůrazňuje, že bylo prokázáno přinejmenším to, že se D. V. podílel na vytváření čestných prohlášení P. O. a J. Č., o nichž věděl, že nejsou pravdivá, kdy J. Č. k sepisu jeho prohlášení finančně motivoval. Prokázáno bylo také ze strany D. V. (či D. H.) vědomé vytváření videonahrávek zachycujících nepravdivá prohlášení, a to například v případě A. S., kterého dotyční zároveň finančně motivovali, aby šířil informace o uplácení v předmětných volbách. V neposlední řadě pak byla prokázána i přímá komunikace mezi D. V. a navrhovatelem, kterému D. V. a D. H. zasílali prostřednictvím aplikací v mobilních telefonech jimi pořízené videonahrávky rozhovorů s údajně uplacenými voliči. Všechny tyto skutečnosti ve svém souhrnu vytváří dojem o účelovém zajišťování nepravdivých důkazních prostředků s cílem dosáhnout vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách. Soud přitom ponechává stranou, zda o této účelovosti navrhovatel či jeho podřízená L. G. věděli a kdo D. V. úkoloval, neboť tyto skutečnosti nebyly v soudním řízení zjištěny a nejsou pro rozhodnutí o návrhu podstatné.
105. Vycházejí ze všech výše uvedených zjištění soud uzavírá, že navrhovatelův návrh na vyslovení neplatnosti hlasování neshledal důvodným, a proto jej zamítl.
106. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

107. Vzhledem k tomu, že svědek J. Č. požadoval svědečné ve výši 112 Kč, které mu soud usnesením ze dne 28. 6. 2019, č. j. 40 A 27/2018-714, přiznal, a následně vyplatil, vznikly podle § 59 odst. 2 s. ř. s. státu náklady řízení. Podle § 60 odst. 4 s. ř. s. platí, že „[s]tát má proti neúspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení, které platil, není-li tento účastník osvobozen od soudních poplatků.“ Navrhovatel, který není osvobozen od soudních poplatků, nebyl v tomto řízení úspěšný, neboť jeho návrh byl zamítnut, a proto mu soud v souladu s citovaným ustanovením uložil povinnost zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ústí nad Labem náhradu nákladů řízení ve výši 112 Kč, a to v obvyklé lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nej**sou přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 3. října 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu